

De Moeial

Studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met BSG, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur - 11de jaargang - nummer 3 - 5 november 1993.

BINNENKORT ZONDER WETENSCHAPPELIJKE FACULTEIT? KAN GEBEUREN...

Het meest frappante voorbeeld van dit ogenblik dat aantoonde dat de VUB met zeer ernstige financiële en morele problemen kampt, betreft het profienbestand in de informatica. Oorspronkelijk waren er vier professoren in dit departement van de faculteit wetenschappen werkzaam. Deze mensen kampen zoals overal aan de VUB met een groot tijdsgebrek wegens het vele lesgeven, waardoor er nagenoeg geen tijd overblijft om aan onderzoek te doen. Dit is niet ondenkbaar als je weet dat er normaal een twaalfstal professoren in dit departement zouden moeten zetelen. De werkdruk heeft reeds een dezer vier doen besluiten om het heil elders te zoeken, namelijk op de UIA, zodat het voor de rest van de profen nog minder plezierig geworden is. Ondertussen was de benoeming van twee nieuwe profen (hoofddocenten) in het vooruitzicht gesteld. Deze zouden het schrijvende iekort enigzins moeten neutraliseren en de toestand voor iedereen een beetje meer draaglijk maken. Om deze benoeming mogelijk te maken had men in het departement biologie reeds toegestaan om afstand te doen van het mandaat van een prof. Het probleem binnen de informatica dreigt immers al gauw het probleem van de ganse faculteit te worden aangezien deze richting voor het gros van de studenten en dus het gros van de financiering zorgt. Indien de richting wegvalt - en dat is niet ondenkbaar in de huidige situatie - stuikt heel de faculteit in elkaar. Wat er op neer komt dat er geen faculteit wetenschappen meer zal zijn. Bijgevolg is een oplossing via een herschikking binnen de faculteit niet ongegrond. Uiteindelijk zal dat echter ook niet voldoende blijken. Het probleem dat zich nu aandient binnen het departement informatica is slechts symptomatisch voor gans de VUB. Vorig jaar heeft zich reeds een vergelijkbaar scenario afgespeeld binnen de faculteit Psychologie en Opvoedkunde wegens het emeritaat van twee professoren. Bovendien heeft de toekomst iets gelijkaardigs in petto voor de faculteit Letteren en Wijsbegeerte. Het is dus zeker niet te vroeg dat er een raad van wijzen is opgericht. Op de laatste Raad van Bestuur van de VUB is het voorstel om twee hoofddocenten te benoemen, ondanks de beloften van de rector in dit verband, veranderend in een benoeming tot docent en daar is het dat het schoentje wringt. Deze beslissing impliceert een daling van de wedde van de betrokkenen waardoor de kans bestaat dat de kandidaten wel eens zouden kunnen bedanken voor de job. Een van de twee kandidaten heeft dit reeds gedaan. Daar staat dan tegenover dat de beslissing van de RvB niet onjuist is aangezien benoemingen tot hoofddocent slechts kunnen gebeuren wanneer er sprake is van de nodige ancienniteit, die de betrokken personen niet hebben. Reglementair niet onjuist. Deze beslissing toont, aangezien hiermee het voortbestaan van de faculteit wetenschappen op het spel wordt gezet en daarmee de volledigheid van de Universiteit, dat het besef van de

Raadsleden wat er in deze instelling gebeurt, nihil is. Bij dit alles is de ondertoon van het gebeuren belangrijk. Dit prangend benoemingsprobleem rijst enkel en alleen omwille van een geldprobleem waarmee gans de Universiteit te kampen heeft, getuige de problemen die gerezen zijn en zullen rijzen met betrekking tot de 'golf van emeritering'. Het is de politieke druk die zich ondertoe uit in een verminderde geldstroom naar de universiteiten, naast de hervormingen die via decreet en Europa worden opgelegd die hier in de praktijk aan de oppervlakte komt. Een gebrek aan middelen maakt dat het professorenkorps veel te klein is zodat de aanwezige profen zich voornamelijk moeten bezig houden met onderwijs. Voor de rest worden zij vooral lastig gevallen met administratie, zodat zij uiteindelijk geen tijd meer over hebben om te besteden aan onderzoek. Voor sommigen zoals De Greve stelt zich dan een keuze die moet gemaakt worden tussen onderzoek en onderwijs. De huidige financiering van de universiteit maakt dit echter onmogelijk, omdat die afhangt van het aantal studenten en dus onderwijs absoluut noodzakelijk maakt. Nogal wies trouwens. In de onderzoeksvisie leidt dit dan tot een beleid waar studenten vooral als geldinbrengende factor worden beschouwd. Studenten moeten gaan beseffen dat zij meer en meer benaderd worden als 'human capital' in wording in plaats van kritische jongmens. Daarbij moet men bereid zijn om in het economisch systeem ingeschakeld te worden want dat is uiteindelijk het enige dat telt, in de voorbereiding van de economische oorlog tegen Amerika en Japan, waar Europa zich op voorbereidt (zie hiervoor het memorandum over hoger onderwijs, 'at hierop aanstuurt en het standpunt van de Raad van Beheer van de VUB terzake, dat dit memorandum radicaal verwerpt). Bovendien, en dat is van doorslaggevend belang, is het onmogelijk de keuze tussen onderzoek en onderwijs te maken zonder te raken aan het wezen van de universiteit. Onderzoek en onderwijs zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Dit betekent dus dat er op een andere manier gesaneerd moet worden. Hoe, dat is nog maar de vraag. Het grote probleem is dat zoals de zaken er nu voor staan de keuze voor en niet door de universiteit gemaakt zal worden, tenzij er maatregelen genomen worden die een en ander kunnen verhelpen. De praktijk legt reeds in een groot aantal gevallen verplichtend de nadruk op onderwijs, juist omwille van het verband tussen financiering en het aantal studenten. Dat betekent dat de feitelijke status van veredelde hogeschool lonkt en met rasseschreden nadert. De discussie over de eigenheid van de unief wie weet nog met zekerheid waar de universiteit voor staat - dreigt hierin een katalyserende rol te spelen. Vandaag de dag moet volgens de belangengroepen (bedrijfsleven) en de politieke overheid (nationaal, ge-

meenschap en Europa), onderwijs in het teken staan van de zogenaamde vocational training, dit wil zeggen beroepsopleiding, gericht op het uitoefenen van jobs (die er bovendien dan nog niet zijn). Dit betekent dat de rol van onderwijs in de vorming van kritische, zelfstandig denkende mensen - een humanistische visie bij uitstek -, voor velen in het beleid heeft afgedaan. Ook binnen de VUB heerst zeer sterk deze tendens. Dit impliceert echter het afstappen van de humanistische traditie die het bestaan van de VUB rechtvaardigt. Bijgevolg is deze keuze hoe dan ook fout. Temeer omdat zij uiteindelijk de keuze van onderwijs ten nadele van onderzoek impliceert. Het zijn spannende tijden, waarbij een maximale dosis creativiteit vereist is om als Universiteit relatief ongehavend uit de maalstroom van het gebeuren te raken. Misschien kan men van de gelegenheid eens gebruik maken om de doelstellingen van de VUB eens grondig uit te werken. Dan is dat ook eens gebeurd. In het voorstel tot organiek statuut is daar een bescheiden poging tot ondernomen. Te beschieden. 'Zie daar waar wij heden staan'.

Jack Van Handenhove en een beetje Frank Van Dessel.

MARMEREN TEGEL ?

M&E (Bedrijvers der vrije muziek en het creatieve experiment) zijn uitermate verheugd u mede te delen dat ze hun steentje (lees : tegel) hebben bijgedragen bij de verfraaiing van de BSG-Zaal. Deze humanitaire operatie was, sommigen onder u misschien ten spijt, niet echt vrijwillig te noemen. Een korte flash back...

... 21 oktober, de late ochtend, na een geanimeerde M&E fuif trokken toen de dreigende onheilswolken even weer boven onze Vrije Universiteit. Gelukkig hielden deze die dag slechts één halte : de BSG-zaal. Donder, bliksem, klakson, burp, oeps ! Daar was Hans, de verantwoordelijke van de BSG-inspectie van de meest gefrequenteerde VUB pret-en verderfzaal. Met heel veel professionalisme voerde laatstgenoemde zijn opdracht uit. De allerliefste M&E praesiss, Sonja (die zich op dat moment begrijpelijkerwijs - bent u al naar een M&E fuif geweest? - nauwelijks staande kon houden), stemde in bij de haar opgelegde boete. Onze verbazing was echter groot wanneer zij ons vertelde dat de boete 1 000 frank bedroeg en dit voor slechts één tegel. Enkele M&E leden moesten in shock-toestand weggevoerd worden toen zij dit vernamen. Zij dachten immers dat deze boete de som dekde van een volledige nieuwe betegeling van de BSG zaal. Kringen die soortgelijke ervaringen meemaakten (of misschien ooit nog zullen meemaken) kunnen hun verhaal bij De Moeial kwijt. Onder de noemer 'betegeling of betuegeling'.

Een verontwaardigd M&E lid of twee

DE MOEIAL RECYCLE

U voelt , ziet , ruikt en smaakt het : De Moeial wordt op een nieuw papierje gedrukt. Recyclagepapier ! Zelfs meteen dat papierje waarop GREENPEACE zijn wereldschokkend nieuws drukt. De groenen onder jullie weten waarover we het hebben als we 'Alsaprint, 100 % kringlooppapier, chloorvrij gebleekt' schrijven. Waarom we pas zo laat dit academiejaar op 'kringloop' verschijnen is te wijten aan enkele technische probleempjes die de kop opstaken bij de -oude en versleten- rotatiepers van onze vrienden bij de drukkerij, daar werd de Moeial dan meteen op de nieuwe persen gedrukt . De tweede Moeial werd dan 'per malheur' verkeerd gefilmd (vraag maar aan de communicatie wetenschappertjes wat 'filmen' in godsnaam met het drukken van een kranctie te maken heeft). Gevolg : voor de tweede maal dit jaar een spierwitte Moeial, gedrukt op niet-gerecycleerd, met chloor gebleekt papier. Maar nu kan onze coördinator en de ganse lay-out ploeg op beide oren gaan slapen (gijjle dus ook), De Moeial doet niet meer mee aan het produceren van kankerverwekkende dioxinen en giftige organochloorverbindingen.. Misschien, erg misschien vindt ge wel hier of daar een stukje cursus terug die ge meegaf aan het 'oud papier'. En denk eraan ... De Moeial steunt de strijd tegen de walvissen !

Internationaal Tehuis Laken

Vorig jaar hadden we het in een of andere Moeial wel eens over de Schipperschool in Laken, met name dan vooral over de wantoestanden daar.

De Schipperschool (of nog : het Internationaal Tehuis) is sedert enkele jaren omgevormd tot een opvang/transit ruimte voor post-graduat en uit meestal derde-wereld landen (het grootste gedeelte ervan zijn ABOS-studenten) die uit de boot vielen bij de toewijzing van de beschikbare koten. Deze studenten worden vaak op aanschrijven van professor uitgenodigd om hier enkele aanvullende studies te volbrengen, de studenten krijgen een beurs en verwachten bijgevolg ook een kamer. Deze kamer blijkt bij aankomst vaak niet te bestaan.

Een paar jaar terug werd door de SoR en de Raad van Beheer beslist dat Huisvesting een 300-tal kamers kreeg toegewezen om deze studenten op te vangen. Een te klein aanbod. Vooral doordat er sinds '89 een wildgroei was ontstaan van buitenlandse post-graduat en, niks werd gecoordeerd, niemand stelde iets in vraag, alleen bij Huisvesting kwam men steeds meer met de handen in het haar te zitten. Deze wildgroei bleek een gevolg te zijn van een niet zo complex samenspel van persoonlijke belangen van enkele profen én van nood aan spijzen van menig fakulteitskassa. Huisvesting ging op eigen initiatief op zoek naar kamers in de privé-sector en kreeg ondertussen het Internationaal Tehuis toegewezen dat de Sociale Sector had weten op de kop te tikken - als surrogaat voor het tekort aan kamers.

Al gauw werd duidelijk dat dit huis niet geschikt was voor individueel gebruik. De grote slaapzalen en leslokalen van het voormalig schoolgebouw voor schipperskinderen werden inderhaast omgevormd tot min of meer individuele kamers'. Niet door muren op te trekken kreeg men kleinere kompartimenten maar wel door een aantal kasten naast en tegen elkaar te schuiven. Van privacy was er dus absoluut geen sprake. De huurprijs was bijgevolg ook bijzonder laag. Zo'n 2 000 frank diende de buitenlandse student maandelijks neer te tellen. Samen met het plaatsen van de kasten werden de noodzakelijke sanitaire voorzieningen geplaatst.

vervolg op pag 7

Inhoud:

Fac. Wetenschappen	p.1
Internationaal Tehuis	p.1
Verkiezingen	p.2
Jongerenmars	p.2
Cultuurkrant	p.3
Kultuurpagina	p.4
Vrij podium	p.5
Sociale Raad	p.5
Opinie/lezersbrief	p.6
Genen bestaan niet	p.7
Parochieblad/BSG	p.8

VERKIEZINGEN VAN STUDENTENVERTEGENWOORDIGING. KANALEN? EEN OCEAAN, DAT HEBBEN WIJ NODIG!

Op initiatief van de huidige SoR-voorzitter (SoR of Sociale Raad, zie vorige moecials) Stijn Broucke werd in het kader van de komende verkiezingen een bijeenkomst georganiseerd die plaatsvond op 21 oktober. Onder het motto 'is er nog hoop' werden via pamfletten alle studenten uitgenodigd om hier aanwezig te zijn. Na rondvraag bleek één student (!!) die niets met een of andere vorm van studentenvertegenwoordiging te maken had, aan deze oproep gehoor gegeven te hebben. Wel aanwezig waren een aantal zetelende studenten zowel van VUBRATIE als STUDENTEN VOOR STUDENTEN (SvS). Ook de Marxistisch Leninistische Beweging (MLB) die vorig jaar wel opkwamen doch niet verkozen raakten. Daarnaast waren ook vertegenwoordigers van studiering Vrij Onderzoek, De Moecial, HLOK, KEPS en anderen van de partij.

Wat vooraf ging.

De laatste jaren was het vooral SvS die de afvaardiging binnen de SoR en Raad van Beheer domineerde. SvS werd een vijftal jaren geleden opgericht uitgaande van de idee dat de studentenvertegenwoordiging best kan geregeld worden vanuit de bestaande structuren (de kringen) omdat die het meest representatief zouden zijn. Daarbij werd gebruikt gemaakt van de kringen (de Praesessen) om zeker te zijn van een gedegen stemmen aantal. In die zin was de vertegenwoordiging via SvS georganiseerd in de geest van de Leuvense hiërarchische opvattingen over democratische inspraak. De stem van de student wordt gereduceerd tot het zetten van een kruisje. Ook schuwde zij het groffe geld niet in het uitwerken van hun verkiezingscampagne, waardoor zij in meerdere opzichten het karakter van een echte partij vertoonden. SvS boerde goed, vooral in het begin van hun bestaan, toen zij nog een aantal gemotiveerde kandidaten naar voor konden schuiven. De laatste jaren echter vertoonden hun systeem door een gebrek aan opvolging tekenen van verval. De lijsten werden voor een stuk opgevuld met mensen die vooral verkozen wilden worden. Dat maakte dat het op enkele uitzonderingen na op de vergaderingen van de SoR erg stil werd op de studentenbanken. Niet in het minst omdat veelal de SvS-standpunten op voorhand bepaald werden.

Om tegemoet te komen aan de hegemonie van SvS werd vanuit progressieve hoek' vorig jaar 'à l'im-

proviste' VUBRATIE opgericht. Dit chaotisch gelegenheidscollectief trachtte de ervaring in het kader van de actuele onderwijsproblematiek en opgedaan loor enkele mensen in De Moecial, Studiering Vrij Onderzoek en ook het Brussels Studentengenootschap, om te zetten in een totaalvisie op de Vrije Universiteit Brussel. Die kwam erop neer dat er in de geledingen van de VUB een pamentaliteit heerste die niet op kan tornen tegen de teloorgang van de Universiteit. Het enige dat men kan is de opgelegde besparingen doorvoeren. Het absolute creativiteitsloze reductieproces tot wat men buiten de VUB wil dat zij is: een veredelde vakschool. De geest van Vubratie -schud de VUB eens goed door elkaar door haar te penetreren- kon echter vooral tijdens de verkiezingen een aantal mensen in beweging brengen. Het initiatief en de beloofde contacten met de modale student bleef achteraf beperkt tot een aantal pamfletjes. Dat neemt niet weg dat er toch een aantal interventies op de SoR werden gepleegd. Het spreekvermogen van de Vubratie verkozen oversteeg in absolute termen de beschamende stilte van de SvSers (op de voorzitter na natuurlijk). Dat neemt echter niet weg dat Vubratie als alternatief mislukte. De betrokkenheid van de basis en de interne coherentie was nihil.

Vanaf nu wordt alles anders?

Stijn Broucke, de Voorzitter aanschouwde dit alles en zag dat het niet goed was. De studentenvertegenwoordiging zit op zijn gat en zal erop blijven zitten als het zo voortgaat. Het initiatief van de bijeenkomst had als eerste doelstelling een aantal individuen te verzamelen in een lijst, onafhankelijk van de oude lijsten. Sommige studenten met verkiezingservaring begonnen direct de mogelijkheden van de studentenvertegenwoordiging te relativeren. Het gebrek aan ervaring als pasverkozen zorgt ervoor dat je eigenlijk in een leeuwenkooi geworpen wordt. Een eerste zaak is het verkrijgen van dossierkennis en die impliceert een inzicht in de beleidsstructuren van de VUB en de doelstellingen daarvan. Die ervaring kan je onmogelijk opdoen in het korte tijdsbestek van één jaar. Als je daar in slaagt dan wordt je bovendien geconfronteerd met de politieke verhoudingen (rectoraat ten opzichte van Raad van Beheer, de strijd tussen de faculteiten, de belangen van de studenten in de Sociale Raad, persoonlijke

conflicten enz.). Dit alles maakt dat de vaststelling van Koen Lefever (zie vorige en deze moecial) met betrekking tot de studenteninspraak in de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) gerust kan gextrapoleerd worden naar de inspraak in de geledingen van de VUB: De studenten zijn er vooral voor de decoratie en om het democratisch model dat deze instelling voorstaat te vervolledigen. Democratie neen. Décroàtié ja! Als wij doen alsof is het goed genoeg. Daar staat tegenover dat als het er echt anders aan toe moet gaan er ook echt iets anders zal moeten gebeuren. Niet de zoveelste herschilderingswerken. Dat betekent in eerste instantie werken aan een globale visie waar de ruime studentengemeenschap zich kan achter scharen en dat betekent uiteraard geen consensusmodel maar een zoeken naar de ware aard van de problematiek. Of dit initiatief daarin zal slagen is nog maar de vraag. Zoals Erik Behiels (RvB-verkozene voor de fac Wetenschappen) het stelde is het niet nodig om te komen tot een eenzijdige visie op het gebeuren omdat iedereen de problemen eigenlijk al kent. Geen discussie dus geen visie?

Ruimere kijk.

Belangrijk aan het initiatief is dat het tot standkomt vanuit de motivatie van een groep van individuen, al dan niet met ervaring, zodat het relatief belangeloos genoemd kan worden. Dat alleen is echter niet genoeg. Het experiment van Vubratie dat ook gestoeld was op dat principe leert dat er tussen de individuen toch een bindende factor nodig is om tot daadwerkelijke resultaten te komen. De spoedige verdrinkingdood in dossiers en commissies is zoals gezegd op de bijeenkomst voor elke versverkozene nakend. Het lijkt erop dat de verkozenen vooral van belang zijn als er iets staat te gebeuren zoals het voorbeeld van de informatica aantoonde (zie elders in deze moecial). Dát er dit jaar iets staat te gebeuren dat alle studentenverkozenen moet in gang doen schieten namelijk de discussie over de eigenheid van de universiteit, lijkt geen twijfel. Men moet echter wel beseffen dat het vooral in de kanalen is dat men verdrinkt. Een van de problemen waarmee deze universiteit kampt is de democratische inspraak zelf. Alle beslissingen en discussies vinden plaats in raden en commissies terwijl het verloop over de universiteit toch in de eerste plaats academisch moet zijn en dus plaatsvindt buiten de kanalen. Vooral leer mensen tegenwoordig met elkaar kunnen spreken moet er in de eerste plaats een kanaal zijn. Leve de oceaan zou ik zeggen.

JONGERENMARS

Op 24 oktober ll. nam ik deel aan de nationale jongerenmars voor werk. Ik had in feite een grote opkomst verwacht, aangezien er toch veel werklozen zijn en een niet onaanzienlijk deel van hen zijn jongeren. Groot was dan ook mijn verbazing dat er helemaal niet zoveel volk op de been was. Nu weten we allang dat de jeugd zogezegd niet meer te engageren valt voor politieke en syndicale strijd. Toch vond ik het een afgang. Het leek meer een folkloristische optocht van traditionele linkse clubjes. Aan spandoeken en borden was er ook geen gebrek: het was in feite onmogelijk gewoon mee te lopen zonder ergens onder een bepaald bord of spandoek van een of andere dubieuze vereniging, waarmee ik liever niet direct geassocieerd word, te belanden. De PVDA, Alternative Liberaire, Vladimir Yapadchev, de trotskistische "MILITANT" (het daarvan afgeleide Blokbusters) en een delegatie van het ABVV waren opvallend aanwezig.

De grote vraag blijft waar alle anderen waren. Over het feit dat het ACV versterkt liet gaan ben ik ook al niet te spreken. Is dit solidariteit tussen de werkers en de werklozen? Nochtans is de strijd tegen het liberaal geïnspireerde Sociaal Pact zeer belangrijk, aangezien alle sociale verworvenheden, waar vroeger arbeiders hun leven voor gelaten hebben, nu onder het mom van "verbetering van de concurrentiekracht der Belgische bedrijven" en "te hoge loonkosten" worden afgebouwd. Eigenlijk zou er opnieuw een brede volksbeweging moeten ontstaan die haar verantwoordelijkheden opneemt en het associële gedrag en egoïsme, dat door partijen als de VLD wordt verkocht onder het masker van individualisme, tegen te gaan. Op deze wijze zullen de neoliberalen en hun fascistische stoottroepen het welvarende, door de arbeiders opgebouwde West-Europa, herleiden tot een economisch niemandsland en vervolgens tot de mooiste achterbuurt van deze wereld. Velen onder jullie zullen nu denken dat schrijver dezes een ongeneeslijk gauchistische attitude aanneemt, doch niets is minder waar. Om welke reden ter wereld is de solidariteit tussen werklozen, arbeiders, studenten, christenen, anarchisten.....verloren gegaan? Zou deze steeds meer verenigende wereld

van individualisten (en egoïsten) niet omgebouwd kunnen worden tot een waarachtige sociaal voelende maatschappij waar de arbeiders loon naar werken kunnen krijgen zonder het zware kruis van het profitaat te moeten torsen? Ik was eveneens niet te spreken over de slogan van de anarchisten: RECHT OP LUIHEID. Dit zal de kijkers thuis een totaal verkeerd beeld geven van de alternatieve jongeren. Wij waren op de betoging aanwezig om het recht op werk te verdedigen, niet om te tonen dat we luiertikken zijn. De VZW DEBED deed er wel een petitie om het gebruik van alle drugs te legaliseren. Groot was hun ontgoocheling dat er vele linkse, progressieve mensen weigerden te ondertekenen. Hun houding in deze was dus gewoon antisocialistisch: een junk wordt immers niet geholpen door hem in de gevangenis op te sluiten. De verkeerde voorstelling van zaken door de media heeft dus zelfs bij de zogenaamde progressieven haar vruchten ruimschoots afgeworpen, degenen die wél de moed hadden de petitie te tekenen niet te na gesproken natuurlijk. Ik hoop dat de volgende betoging wat meer volk zal trekken en dat de banden tussen de verschillende organisaties wat nauwer aangehaald worden: slechts op deze wijze kan er een breed progressief volksfront gevormd worden dat voldoende politieke impact heeft om het neoliberalistische gevaar te weerstaan. Ook de studenten zouden best wat massaler mogen deelnemen aan acties die ook voor hun toekomst ondernomen worden.

Op dit ogenblik studeren zij nog, maar wat gaan zij beginnen als ze de schoolpoort achter zich dichttrekken en er is voor hen geen werk, geen geld, geen toekomst? Bovendien vind ik het onzin om een betoging voor werk te koppelen aan anticracisme en antifascisme. Wat moest ik doen indien ik nu een werkloze racist of fascist was? Dan had ik helemaal niet kunnen meedoen. Het zou beter geweest zijn het doel van de actie zo beperkt mogelijk te houden, nl. een jongerenmars voor werk. Op deze wijze zouden minder mensen zich buitengesloten voelen en was de actie misschien wel een succes geworden.

GERMAANSE FILOLOGIE ZOEKT TOLK VAN INGLIESH NAAR ENGLISH

- Wat, joe don't noow Kolleridge? Zie gree't Inghlish peuwel?
Silence.

-But joe have had a survie lest jier, joe sjoed noow!
Silence.

-Kolleridge, Samuwel!
-Oh, Samuel Coleridge. Of course.

- Joe sie, it is all djoe toe zie television, piepel don't ried eniemoor, they don't oenderstèddènd zie old teksts eniemoor. Joe prierer toe goe toe the cinema instead of rieding. Jong piepel can not sie zie bjoetie of litteratjur eniemoor. Ien fekt, joe sjoed goe toe the boeksjop en baai it. It is verie tsjiej, eh. Joe sjoeld ried it, eh.

But partly it was the BBC that taught us how to pronounce the English sounds properly. Maybe a TV and radio week would do him some good.

- Djoe noow zie best Inghliesh proos raaiter? Joe don't noow hoe it is!?! It

is Swieft, eh, Jonathan Swieft. Joe sjoed goe toe zie boeksjop naaw en baaj the boek, eh, it is verie tsjiej, eh, onlie 200 frengs, baai it en start rieding diz ieving.

- Oh, René, joe aar so entoesiastic toedee!

- Joe noow, wie all have mielenkolie insaad of us. Doe joe noow waai? Silence.

Aaj want som particepsjens, eh. Ien fekt, aaj poos e lot of kwestions, eh. Joe sjoeld enser. Iet ies not so diefficult, eh. Joe aar all 20, 21, 22, 23, 45, 89 or older, eh. Joe noow, eh. Silence.

Joe don't noow? Joe rielie don't noow? Aail tell joe waai wie all have mielenkolie insaad of us. Joe rielie don't noow, eh? Iet ies biekoos WIE ALL DAAI !!! WIE ALL DAAI !!! Zie heppienes dez not last. Wie all daai. Silence. Hello, are you O.K.? Oh, excuse me. I mean; Allé, Allé?

KULTUURKRANT

TREFCENTRUM Y' - DIENST KULTUUR
tel. 02/641 23 25 (23 26)

D i a l o o g

VLAAMS - NEDERLANDSE DIALOOG OVER HEDENDAAGSE KUNST

HEDENDAAGSE KUNST IN EEN MUSEUM ?

Zaterdag 20 november 1993 - 16u - Rode Zaal - VCC de Brakke Grond

Hedendaagse kunst blijft na honderd jaar controversieel. Voor de één is het een statussymbool, voor de ander kinderspel of zelfs een middel om het grote publiek voor de gek te houden.

Rudy Fuchs heeft het 'Stedelijk Museum' omgeverfd tot een oase van rust; hij wil het individu bereiken.

Jan Hoet maakt huizen tot musea, hij wil de massa bereiken.
Willem Elias toelst de visies van beide prominente figuren.

Panel

Jan Hoet, Conservator Museum Hedendaagse Kunst Gent
Rudy Fuchs, Conservator Stedelijk Museum Amsterdam

Voorzitter

Willem Elias, Professor Vrije Universiteit Brussel.

e x p o

EDWARD SHERIFF CURTIS (1868-1952) FOTOGRAVURES - The North American Indian

15 okt. tot 30 nov. 1993 - Gallery' en KK - ledere werkdag 11u30 tot 17 u

Film

dinsdag 16 november 1993 - Aula OB

In het kader van de fototentoonstelling over Curtis worden tevens drie uitzonderlijke documentaire films vertoond door of over Edward Curtis

In the land of the war canoes: Kwakiutl indian life on the Northwest Coast van Edward S. Curtis (47 minuten)

Uitgegeven en restored door George Quimby and Bill Holm.

Een saga over het leven van de Kwakiutl indianen, gefilmd in 1914 in Vancouver Island, British Columbia, Canada.

The image maker and the Indians (17 minuten)

Uitgegeven en restored in 1973 door George I. Quimby, Bill Holm and David Gerth

Deze film toont hoe de fameuze pionier-fotograaf, Edward S. Curtis de eerste 'full-length' documentaire film over de Native American langs de Noordwest kust draaide.

The shadow catcher : Edward S. Curtis and the North American Indian

(88 minuten) van T.C. McLuhan, Director/Producer

Een film over Edward S. Curtis, fotograaf, antropoloog en filmmaker, die gekenmerkt wordt door de Kwakiutl dansers, een Navajo Yebecha Ceremonie en Curtis' eigen inwijding in de Hopi Snake Fraternity.

De soundtrack bestaat uit originele indianenmuziek en hedendaagse Comanche variaties.

MEXICO ... ANDERS

10 nov. tot 23 december 1993 - Centrale Bibliotheek VUB

De groots opgezette Mexicoparade van Europalia had geen plaats om deze, geëngageerde en controversiële foto's op te nemen in één van haar tentoonstellingen. Wij geven deze fotografen, meestal amateurs een kans hun werk voor te stellen. Een tijp van de sluis wordt hier opgelicht ... liefde, agressie, onmacht, geloof, ... tonnen emoties vinden een uitlaatklep in ontbrekende foto's.

Vernissage : woensdag 10 november 1993 om 19 u in de Centrale Bibliotheek

Openingsuren : maandag tot en met vrijdag van 9 tot 21 uur en zaterdag van 10 tot 16 uur

k r e a t i e v e a t e l i e r s

Inschrijven kan nog tot 6 november telkens 5 minuten voor de aanvang van de cursus.

Informatie en inschrijvingen: Dienst Cultuur 02/641 23 25 of 23 26

Data : wekelijks, behalve in de vakantieberoepden

Plaats : Gallery'

Prijs : 5000fl. voor VUB studenten en personeel

15000fl. voor gemeenbezwaarden en werklozen

25000fl. voor alle anderen

Zwart/wit fotografie : Maandag van 19 tot 22u Jurgen Rogiers, monitor

Theater : Maandag van 19 tot 22u Rudi De Smet, monitor

Modelltekenen : Donderdag van 19 tot 22u Oswald Kuyken, monitor

s y m p o s i u m

THE THREE DAYS OF THE LEF : SIGNS-FICTION IS REALITY

"Eerste dag" Arena

Onder de Aula

09u00 Opening van de deuren (koffie)

09u30 PROF. H. DETHIER geeft een inleiding over CHARLES SANDERS PEIRCE en de diverse begrips- en toepassingsmogelijkheden van diens ideeëngoed i.v.m. beeld en filmanalyse.

Dank aan HENRI STORCK, allereerste ingeschrevene op de 30L Standpunten van A. VANDENBUNDER, H. VAN LIER en S. KEULEERS omtrent TEKEN-BETEKENING- EN TRANSCENDENTIE: CHARLES SANDERS PEIRCE, met projectie van uittreksels uit "BLOW-UP" (ANTONIONI).

PROF. H. DETHIER concludeert.

12u00 Lunchpauze

12u30

"Tweede dag" La.T.

Aula On VUB

14u30 "LEF AND TOTEM" BERT BEYENS introduceert enkele Belgische La.T.-

Kraasten die een "TRANCHE DE VIE" brengen in woord én beeld.

Werden aangeleid: RUDOLF MESTDAGH, ROBBE DEHERDT, PAUL MEYER, HUGO KÉ, THIERRY ZÉNO en JEAN - JACQUES ADRIEN.

EN DAAR IS HIJ DAN, DE "Derde dag" : ONE NIGHT WITH JOE.

PROJECTIE BEELD- EN KLANK VAN JAN DE BRUECKER

19u00 Introductie van "TRANSCENDENTAL SOUND AND IMAGE TRACKS" oefeningen

op de variabiliteit van betekenis (video), door JOHAN SWINNEN, directeur

Nationaal Hoger Instituut & K.A.S.K. Antwerpen, daarna projectie van

"T.S.I.T." N° 1 (One)

"T.S.I.T." N° 2 ingeleid door RONALD GEERTS

"T.S.I.T." N° 3 ingeleid door Prof. DINA HELLEMANS

"T.S.I.T." N° 4 ingeleid door SANDRA SCHILLEMANS

Projectie van de korte speelfilm "SJAAN" in avant-première.

Film opgedragen aan HENRI STORCK, ingeleid door ANDRE VANDENBUNDER

Mogelijkheid tot het invullen van het enquêteformulier (doctoraat van Jan de

bruecker).

Wie het ingevuld afgeeft, krijgt een unieke aandenkenmap cadeau...

De dienst Cultuur van de V.U.B. biedt een drink aan onder de Aula.

Unieke confrontatie tussen de schilderijenreeks "SJAAN" en film.

Prof. Dr. WILLEM ELIAS formuleert hierbij enkele beschouwingen, geassisteerd

door FITIM PAGARUSHA, dieptepsycholoog van het nihil.

HET "BACK TO (BACK) FESTIVAL (for free - for love, peace & music)"

8, 9 en 10 november 1993 - 21u Kultuurkaffee - gratis

Er had liefde kunnen zijn, er had vrede kunnen zijn, maar muziek was er al en blijft.

Waarschijnlijk omdat het laatste gemakkelijker - en - te commercialiseren is.

Zoals "back to (back)..." impliceert, gaan we even naar toen de mensen nog konden spreken

(zoals de dieren dat ooit gedaan hebben). Feitelijk projecteren we toen naar nu omdat het

nog niet anders kan. Dank de uitbidders van de bewegende hiërarchieën voor deze

mogelijkheid en kom 3 nachten achter elkaar enkele van onze geestelijk-muzikale voorvaders

- zonen bekijken en bekusteren in het KK, gratis dus,

zodat oerbiedig (uit onbegrip maar bewondering) en rug aan rug (door het vele volk) vele

glazen (omdat de inkom gratis is en omdat 't plezant is) kunnen geheven worden ter ere van

hen.

Trek je 'leren' van je lijf en herontdek de liefde in en om de gebouwen van het KK,

het is herfst maar dat geeft niet want er is centrale verwarming

DUS: GRUP JE LAATSTE KANS OP LOVE, PEACE & MUSIC VOOR 2000 NA XUS.

De dienst cultuur houdt van u en uit dit door u gratis te entertainen, duidelijk: **GRATIS!**

PROGRAMMA:

narratieve films of bijna:

ma 8 nov: 200 motels (F. Zappa), Head (Monkees, Zappa), More (P. Floyd)

di 9 nov: Quadrophonia (Who), Performance (Mick Jagger), Butterflyball (Deep

Purple)

concertfilms:

wo 10 nov: Monterey pop, Concert for group and orchestra (Deep Purple)

Jimi plays Berkeley (Hendrix), Feast of Friends (Doors)

—onder voorbehoud, dus enkele variaties of extra's zijn mogelijk—

k o n c e r t

OPEN PODIUM

Na een aantal weken van zoeken en proberen weten we dat de VUB-student en aanverwanten geïnteresseerd is in muziek maken. We hadden het U al aangekondigd dat er ook groepen mogen optreden in het kultuurkaffee tijdens het open podium. Om daar nu een beetje vaart achter te zetten nodigen we in november een aantal groepen uit die de avond begeleiden en die ook een optreden geven van ongeveer een uur. Daarom kiezen we ook voor een thema per avond. De groep die optreedt zal zelf de stijl die er die avond gespeeld wordt bepalen. Dit wordt wel vooral bekend gemaakt, alsook de groep die zal spelen. U raadplege maar de aankondigingen in het Kultuurkaffee. Alle muzikanten zijn welkom.

maandagen 15, 22 en 29 november en 4 december van 19 tot 20u in het Kultuurkaffee

DONKEY (NL)

Met wortels in de landelijke omgeving van Wormerland, de kreative geboorteplaats van Nederlandse groepen zoals 'de Kif' en 'the Ex' werken zij verder in de traditie om een maastroom van geluid te creëren. Hiermee nemen zij de toorts over van de 'Membranes' in hun beginperiode.

Jeroen : drums
Ajay : bas en zang
Pim : gitaar en zang

Donderdag 4 nov. 1993 - 21u - Kultuurkaffee - gratis

DR. NERVE (USA)

Oetel uit de New-Yorkse Knitting Factory olv gitarist Nick Didkovsky.

"Terwijl het publiek naar adem staat te happen als gevolg van het luriëuze tempo-werk en het bombardement van muzikale hoogstandjes dat op haar losgelaten wordt, baant de bemanning van deze op hol geslagen muzikale TGV zich spelenderwijs en goed gethmeurd een weg door haar uitgebreide repertoire."

Rob Henke : trompet,zang
Leo Ciesca : drums
Yves Dubois : sopraansax
Greg Anderson : bas
Michael Lytle : bas- en contrabasklarinet
Dave Douglas : trompet, baritontrumpet en effecten
Marc Wagnon : electronica en vibrafoon
Nick Didkovsky : gitaar, zang

Donderdag 18 nov. 1993 - 21u - Kultuurkaffee - gratis

U-TOTEM U-TOTEM (USA)

U-Totem is de combinatie van SUUS en de Motor Totemist Guild, 2 bands die in de eighties actief waren in Los Angeles. De 'Art-rock' van U-Totem omvat de sterkste karakteristieken van beide formates: het abstracte en vocale van SUUS met de technische controle van Motor Totemist Guild.

"Many contrasting moods splash against eachother, forming snapshots of an artistic madman".

Emily Hay : zang, piccolo, fluit
Sanjay Kumar : piano, keyboard
Eric Johnson : sopraansax, lagot
James Gribbsby : bass, percussie
David Kerman : drum, percussie

Donderdag 25 november - 21u - Kultuurkaffee - gratis

DE ANDERE FILM

De Andere in FILM is in Brussel nu ook een feit. Vanaf 4 november zal de Andere FILM - Brussel in de Actors Studio, gelegen in de Korte Beenhouwerstraat, twee films per week programmeren. Maandelijks worden er twee thema's uitgekozen waaronder de geprojecteerde films gegroepeerd worden. Voor de maand november betreft dit volgende thema: "Amour Cruelle" en "Dinosaurs rule the world". "Amour Cruelle" is het thema waaronder de donderdagavond-films vallen. Deze films worden vertoond om 22h 30. Het tweede thema "Dinosaurs rule the world" omhelst de vrijdagavond-midder-nachtfilms. Gedurende vier weken zal de andere FILM authentieke dinosaurus-films vertonen.

het programma valt dus in twee luiken. Ten eerste hebben we de donderdagavondfilm die we willen invullen met een hoge cinefiele waarde. Op vrijdagavond willen we eerder een lichter, maar toch interessant genre de kans geven.

De Andere FILM is een reeds jaren bestaande vzw, gecentraliseerd in Antwerpen, die het filmmagazine "De Andere Cinema" uitgeeft. De Andere FILM organiseert zelf of werkt samen met andere filmclubs. Zij wil aan het publiek een aantal films voorstellen die gezien de situatie weinig kans krijgen.

Sinds drie jaar organiseert De Andere FILM wekelijks een aantal films in filmhuizen als SPHINX en STUDIOSCOOP in Gent.

De Andere FILM gaat in tegen de heersende politiek in de filmbusiness. Hier bepaalt in grote mate het spel van vraag en aanbod wat de cinema-bezoeker uiteindelijk te zien krijgt. Andere economische fenomenen zoals monopolie beperken het aanbod. Deze vorm van programmeren noemt men in Nederland het 'eerste circuit'.

Het 'tweede circuit' omvat

filmclubs/-huizen die huidige ietwat moeilijke

of oudere films op de affiche plaatsen. Deze manier van werken hanteeren zij ten gevolge van een zeker idealisme, maar ook ten gevolge van een niet ongeringe vraag van het publiek. We denken hierbij aan cinemas zoals STYX en ACTORS STUDIO in Brussel en SPHINX en STUDIOSCOOP in Gent (waar hebben we deze namen nog gehoord?). Het 'derde circuit' tenslotte omhelst die filmclubs die wars van alle economische regels een eigenzinnige programmatie aanhouden. Zij programmeren films die hen interessant genoeg lijken. Deze filmclubs gaan echt op zoek naar films en dit soms tot in het buitenland. Hun programmatie is zeer gevarieerd en kan gaan van een retrospectieve tot een themabehandeling zoals ook de Andere FILM die nu organiseert. De Andere FILM kan geklasseerd worden bij deze filmclubs. De Andere FILM werkt met deze Nederlandse filmclubs uit het 'derde circuit' samen en wisselt gretig projecten uit. In België ligt de Andere FILM in de lijn van filmclubs zoals STUC te Leuven en LIMELIGHT te Kortrijk. Ook met deze clubs bestaat er een nauwe samenwerking. De Andere FILM is, zoals reeds duidelijk, een organisatie die op verschillende lokaties hun projecten realiseert. De Andere FILM ondersteunt ook verschillende projecten zoals bijvoorbeeld het recente project van de Beurschouwborg "Besmette Stad". A Hamlet / Taudis or not tout dit.

Waar ? : Actors Studio, Korte Beenhouwerstraat, Brussel
Wanneer ? : Donderdagavond om 22h

Vrijdagavond om 24h

Van november tot en

met april

PUKE FESTIVAL

(13 & 14 november)

Dit weekend-festival is reeds aan zijn derde editie toe.

Zaterdag is eerder dansgericht.

De eerste groep komt uit Frankrijk en draagt de naam "BOUDUCON PRODUCTION", wat staat voor rap en acid jazz. Voor de KK-gangers: een van de leden van deze groep zat vroeger nog bij de "Fabulous Troubadours". Eerder dit jaar maakten zij nog furore op het Sfinx-festival en ook Ziggurat wijdde een reportage aan deze groep. D.A.M.N. zet de hip hop trant voort. Deze rappers verzorgden ooit nog het voorprogramma van "bushkilla" Paris. Daarna verschijnt "PAPA BRITTLE" (UK) op het podium. Oftewel consolidated meets house, een weirde doch zeer dansbare live-sensatie. Tot slot is er nog KONG uit Nederland (voor KK-insiders ook al geen onbekenden). Deze industriële metalgroep garandeert een klank- en lichtspel waarbij de vier hoeken van de zaal worden platgespeeld.

Na het concert is er nog een party. De muziek hierbij wordt verzorgd door D.J. Godeville van de Democracy (Gent).

Het programma voor zondag is wat zwaarder, zoals het een echte misdag betaamt. Opener is VACUUM CHILD, een instrumentale jazzcore groep uit het Antwerpse underground-circuit. Vervolgens DEVIATE; in het voetspoor van Pantera en Pro-Pain staat deze belgische formatie garant voor een portie gevarieerde metal.

Met als motto "Let's have a big fuckin party" (zie ook gelijknamige cd) volgen dan de DEVIL DOGS, een garagepunkrockband uit de Verenigde Staten. Van totaal andere leest is de OSDORP POSSE geschoeid. Deze nederlandsstalige "reggroep" blijft loyaal aan haar moedertaal, doch schuwt zich niet voor krasse uitspraken à la moederneukende politie. JUNKFISH was reeds op PUKÉ, doch dit is geen reden om deze eigenzinnige belgische creatie, die o.a. met behulp van samples voor puik alternatieve dansmuziek staat, van de affiche te weren. De NEW BOMB TURKS, een punkrockgroep uit de V.S., zullen vervolgens alle tot dan toe onbeweeglijke concertgangers in de watten leggen met hun spetterende live-show. Daarna zal de temperatuur nog stijgen als LA LUPA op het podium verschijnt. Deze powerfunkband voorziet het publiek van groovy vibes waarbij het zeer moeilijk is je van enige ritmische respons te onthouden. Afsluiter van dit weekendfestival zijn de SPERM BIRDS. Met hun kersverse zanger, beest Herman genaamd, verzorgen zij een lekkere cocktail van grunge, metal, rap en funk die nogal zwaar op de maag ligt. En zo hoort het ook.

Plaats van het gebeuren : JH LIMERICK, Parklaan 159 2650 Edegem (Antwerpen)
Prijs van het gebeuren : 300,- (za), 400 (zo) of 600 (weekend)

Gewenst/Gezocht/Gevonden JULLIE KREATIVITEIT

De Moeial start met een nieuwe rubriek : de Kultuurpagina. Opgelet, beste meisjes en jongens, deze is niet te verwarren met de Kultuurkrant die de aardige mensen van dienst Kultuur ons tweewekelijks met de glimlach bezorgen. De bedoeling van onze Kultuurpagina is vrij simpel : distilleer jullie interesses mbt cultuur (in de ruimste zin van het woord) in een artikel, bespreking, essay, cartoon, scbilderij, foto, ... en breng het bij ons binnen. Alles is welgekomen! Heb je ergens nog iets boeiends liggen, broeit er bij het lezen van dit alles een lumineus artikel in je achterboofd of wil je gewoon iets van jouw passie of bobby kwijt aan de universitaire gemeenschap... Kom dan langs bij de Moeial, (naast KK-gebouw y) of neem contact op met een van ons (Jurgen, Anna, Haroun, Steven of Michel)

"Sekha Tomurai Zashi/Irezumi", Yolcbi Takabayashi
Film uit thema 'Amour Cruel'

(zal hij zijn geliefde ooit terugzien in een andere wereld?).

"Prophet" said I, "thing of evil! prophet still, if bird or devil! By that heaven that bends above us-by that God we both adore-Tell this soul with sorrow laden if, within the distant Aidenn, It shall clasp a sainted maiden whom the angels name Lenore-Claspe a rare and radiant maiden whom the angels name Lenore." Quoth the Raven, "Nevermore."

Tot en met de voorlaatste strofe blijft het verhaal een potentiële realiteit voor de lezer; pas in de laatste zin van het gedicht komt de suggestieve mening duidelijk naar de oppervlakte, en wordt de lezer ertoe aangezet om een moraal te zoeken in hetgeen voordien is gepresenteerd. Pas hier ontstaat de mogelijkheid om de raaf expliciet te zien als een representatie van een pijnlijke, nooit eindigende herinnering.

And the raven, never flitting, still is sitting, still is sitting
On the pallid bust of Pallas just above my chamber door,
And his eyes have all the seeming of a demon's that is dreaming,
And the lamp-light o'er him streaming throws his shadow on the floor;

And my soul from out that shadow that lies floating on the floor
Shall be lifted-nevermore!

EDGAR EN CHAREL

EDGAR ALLAN POE werd geboren in Boston op 19 januari 1809. In 1835 begon hij met de publicatie van zijn verhalen die hem ook op het oude continent beroemd hebben gemaakt. In april 1841 kreeg hij de post van uitgever van 'Graham's Magazine', waarin hij o.a. zijn bekendste verhaal 'Murders in the rue Morgue' publiceerde, en ook 'Descent into Maelstrom' waarin hij wetenschappelijke feiten vermengd heeft met poëzie. Toen lanceerde hij ook zijn moderne, voor heel wat mensen shockerende opvattingen over kunst: "That BEAUTY, and beauty only, and not truth, should be the theme and aim of art.". Door de ziekte van zijn vrouw begon hij echter zwaar te drinken, en werd hij uiteindelijk zelfs gedwongen om ontslag te nemen. In die periode schreef hij ook bijna niet meer. Een jaar na de dood van zijn vrouw nam hij een job aan bij een krant in New York waar hij gedwongen werd om op vaste uren te werken. Het is in die periode dat hij zijn bekendste gedicht schreef: The Raven. Uit de periode era zijn enkel een paar gedichten overgebleven, waaronder 'Annabel Lee'. In oktober van 1849 stierf hij echter zeer plotseling, in nogal duistere omstandigheden. Zoals hierboven al vermeld beschouwde Poe schoonheid als de enige legitimatie voor het maken van kunst. Onder schoonheid verstaat hij opwinding, en het op een

aangename manier verheffen van de ziel naar een hoger niveau. In een essay stelde hij dat 'droefheid' de toon is die het beste samengaat met schoonheid. Elke soort schoonheid moet een gevoelige ziel tot tranen kunnen brengen, daarom is melancholie de meest legitieme poëtische toon.

Deze weemoedigheid komt zeer fel tot uiting in zijn gedicht 'The Raven'. Het refrein is repetitief en monotoon, en wordt nog versterkt door het steeds terugkerende antwoord van de raaf: 'Nevermore'. Ook het onderwerp- geliefde kwijt weg door het verlangen naar zijn dode vrouw- is poëtisch melancholisch. Het meest frappante is echter het element dat bij Baudelaire wordt aangeduid als 'MAL'. De student uit het gedicht ziet de binnengevlogen raaf niet als een dier dat van zijn meester is weggevlucht en toevallig het woord 'Nevermore' kent, maar raakt verstoerd door de constante herhaling en de aard van het woord zelf. Het gedrag van de student kan aangeduid worden als sadomasochistisch, niet alleen door zijn geloof in het demonische en profetische karakter van de vogel, maar ook omdat hij telkens zijn vragen zo formuleert dat het verwachte antwoord- nevermore- noodzakelijkerwijze kweisend zal zijn. De pijn die hij ervaart is voor hem de meest heerlijke, want meest ondraagbare vorm van verdriet. Dit uit zich vooral in de laatste vraag

CHARLES BAUDELAIRE zag het levenslicht te Parijs op 18 april 1821. Zijn vader stierf toen hij 6 was, zijn moeder hertrouwde met een officier, en de jonge Baudelaire bracht het grootste deel van zijn jeugd door op allerhande kostscholen. Na zijn studies kreeg hij de mogelijkheid een diplomatieke carrière uit te bouwen, maar hij verkoos rond te hangen bij de 'litteraire jongeren' in Quartier Latin, waar hij zich ging toeleggen op de journalistiek. In 1848 nam hij deel aan de revolutie- meer voor de opwinding dan uit overtuiging, want op politiek vlak was Baudelaire conservatief en anti-democratisch- en in 1957 ontstond een schandaal bij de publicatie van zijn 'Les fleurs du mal'. Parijs was geschokeerd door de perversiteit van het boek, en hij werd veroordeeld tot het betalen van een boete. Enkel Victor Hugo, Saint Beuve, Gauthier en een aantal toen nog onbekende dichters zoals Verlaine, Rimbaud en Mallarmé steunden hem. Verbitterd en onbegrepen ging Baudelaire zich steeds meer isoleren, ook omdat zijn gezondheid sterk achteruit ging. Op 3 augustus 1867 stierf hij in de armen van zijn moeder.

Baudelaire wordt over het algemeen beschouwd als één van de literaire grondleggers (samen met Théophile

VERVOLG OP P. 5

ALS JE WIL MAG JE EROP SoR

De Dienst Kultuur geeft ons sinds vorig jaar de mogelijkheden om gratis op een podium muziek te maken. Je kan er in principe met elk denkbaar instrument en met elke stijl terecht. Tijdens die maandagavondsessies heeft men dan ook al goed nagespeelde covers, zelf gecomponeerde stukken en improvisaties kunnen beluisteren. Nu heb ik als muzikant en regelmatig deelnemer aan die jamsessies met veel medemuzikanten contact gehad. Er blijkt dat heel wat kritiek wordt geuit m.b.t. het niveau waarop gespeeld wordt. Dat die kritiek uit de monden van passieve luisteraars komt, valt wel te begrijpen. Men kan nu eenmaal niet verwachten dat eenieder van ons goed gestructureerde en bezielde nummers kan schrijven of op subtiel wijze meesterstukken kan improviseren. Wie dit wel verwacht, komt uiteraard bedrogen uit. De actieve muzikanten - en ze zijn met velen op en rond de campus - zouden beter moeten weten. Er wordt hun immers een unieke kans geboden om een lokale scene op te bouwen. Het probleem is echter dat daaraan hard gewerkt moet worden. Ten eerste is het wenselijk dat er mensen op het podium verschijnen, ten tweede moeten ze dan ook nog muziek willen maken. Enkele keren reeds heb ik vernomen dat er mensen in het publiek zaten die gekomen waren om te spelen, maar die het niet zagen zitten om de anderen van het podium te schoppen. Eén van de losse regels van het vrij podium is dat elke muzikant hoogstens 20 minuten ononderbroken mag musiceren. Het is dus aan de muzikanten zelf om zich daaraan te houden, maar ook aan de anderen, die eveneens op het podium willen, om hen daarop te wijzen. Het zou m.i. nuttig zijn dat beginnende muzikanten van tevoren bedenken wat ze gaan doen of eventueel hun nummers instuderen en deze op een ordelijke wijze aan het publiek ten gehore brengen.

Dit om te voorkomen dat er iemand gedurende een halfuur zijn gitaar staat te stemmen en vervolgens in het wilde weg begint te rammen zonder ook maar enige aandacht te besteden aan de welluidendheid van de muziek en de specifieke wensen van de medemuzikanten. Sommige would-be-musicians staan gewoon op het podium te nikszen, wat voor de overigen en het publiek nogal vervelend kan zijn. Het is ook niet de bedoeling dat er alleen maar covers en bekende meezingers gespeeld worden: er mag wel wat meer geïmproviseerd worden. Indien er personen of bands zijn die beweren dat zij muziek kunnen maken is het aan hen om, dat te komen bewijzen. Er wordt sowieso al teveel geluld over muziek, in plaats van gewoon te spelen. Muziek is toch nog iets anders dan voetbal, dacht ik zo. Het contemplatieve mag niet de overhand halen op het creatieve, actieve experiment. Dat is de bedoeling niet van een vrij podium!!! Zestienjarige discussiëren ook eerst dangeleng over hoe de hand moet heten en vervolgens gaan ze naar de winkel om een gitaar te kopen. Waar zijn dan al die muzikanten die nummers in elkaar steken en pertinent twifelen of weigeren onze oren ermee te verven? Zijn ze soms verlegen of bang om uitgelachen te worden? Er is geen reden hiertoe, aangezien de lachers meestal zelf niet in staat zijn tot welk muzikaal hoogstandje dan ook. Bovendien heeft niemand iets dat verliezen: het is beter te proberen dan op defaultistische wijze aan de zijlijn te blijven staan. Een moedige poging wordt altijd gewaardeerd, niemand hoeft bevreesd te zijn voor gezichtsverlies.

DUS: DONT BE A PUSSY AND JOIN IN!!!

De Sociale Raad (SoR)

De Sociale Raad is een beleidsorgaan van de sociale sector studenten (SSS). Binnen het door de overheid en de Raad van Beheer (RvB), het hoogste orgaan binnen de VUB) voorziene budget kan de SoR autonome en vaak verregaande beslissingen nemen. Het totaal aan inkomsten beloopt een bedrag van om en bij de 300 miljoen BF. Belangrijk is dat de studenten statutaire meerderheid bezitten in de SoR. Dit jarenlang studentenbeheer over de SSS, in samenwerking met de betrokken personeelsleden, heeft ertoe geleid dat de VUB is uitgegroeid tot de goedkoopste universiteit voor beursstudenten en sociaal zwakkeren. De volledige samenstelling van de SoR

- 6 rechtstreeks verkozen studenten: G. Acke, S. Broucke, S. De Kerpel, J. Lema, J. Troubleyn, K. Verbrugge
- 2 afgevaardigden van het ATP: Y. Vernaillen, L. Van Der Snickt
- 2 afgevaardigden van de RvB: R. Famey, E. Behiels,
- afgevaardigde van de rector: R. De Smet
- afgevaardigde van de voorzitter van de RvB: F. Moeykens

Daarnaast zetelen er ook nog leden met raadgevende stem (een achttal). Om de werking van de SoR te vergemakkelijken zijn er een aantal sub-commissies opgericht die hoewel ze zelf geen autonome beslissingen kunnen nemen, een advies kunnen uitbrengen aan de SoR dat sterk indicatief is voor de uiteindelijke besluitvorming. Deze commissies zijn in het algemeen verbonden met de verschillende diensten van de SSS. Hieronder een overzicht van de verschillende diensten en hun respectievelijke commissies (tussen haakjes).

- Huisvesting-kamerdienst (BWC's/Toewijzingscommissie)
- Restaurant (Verbruikerscommissie)
- Studietoelagen/VUBig (Werkgroep Studietoelagen)
- Dienst Sport (Sportraad)
- Dienst Cultuur/Trefcentrum Y'
- Naasturkaflee (Werkgroep Cultuur)
- VUBtiiek (Werkgroep VUBtiiek)

- UCOV (Werkgroep UCOV)
- Kinderdagverblijven (Werkgroep Kinderdagverblijf)
- Sjerp (Werkgroep Sjerp)
- Sociale Dienst en Jobdienst (Werkgroep Sociale Dienst en Jobdienst)
- Studentenkringen (Commissie Kringen)

Voor meer informatie over de verschillende diensten kan je best het agendaatje van de SSS (op alle faculteitsecretaraten en op de sociale sector verkrijgbaar) of de eerste Moelial van dit academiejaar raadplegen.

Om te schetsen hoe ver de bevoegdheden van de SoR zich uitstrekkten worden hieronder een aantal (hete) hangijzers aangestipt. Het is echter geenszins een volledig overzicht. Zeer belangrijk is ongetwijfeld de "geplande" bouw van nieuwe studentenkamers in de H. Schoofsloaan. Hiervoor heeft de SSS een budget van 120 miljoen BF ter beschikking. Gezien echter de kost van het gebouw op zo'n 180 miljoen BF geraamd wordt, moeten er extra inkomsten gevonden worden. Deze moeten deels komen uit de opbrengst van de verhuur van de kamers en uit de bestemming van de gelijkvloers. Jammer genoeg zijn er een aantal externe factoren die de planning aanzienlijk vertragen. Zo bvb. wachten we al meer dan een vol jaar op de goedkeuring van de bouw aanvraag door de gemeente Oudergem. Ook het restaurant zal uitgebreid worden. Gepland is om zowel het restaurant op niveau 0 als de cafetaria op niveau 1 te vergroten (een prestigeproject van de VUB, binnen korte tijd kan uw uw steak, beste steekt, samen met een aperitief en dessertje nuttigen aan de schappelijke prijs van 1500 franken !!!, nvdv). Tevens zal uitgebreide deel van de resto op het gelijkvloers omvormbaar zijn tot congressruimte, en wordt er een toog bijgeplaatst. Op het niveau van de esplanade wordt ook de mogelijkheid tot een bedieningsrestaurant overwogen. Op dit moment is ook hier de bouw aanvraag ingediend. Hiervan verwachten we wel sneller resultaat. Andere projecten hebben betrekking op automatische betaling in het restaurant, een kinderdagverblijf op de Gen. Jacques, etc. Naast deze lange termijn-projecten zijn er een aantal jaarlijks weerkerende

aangelegenheden. Het opstellen van de begroting is hier uiteraard zeer belangrijk. Aan deze kunnen zware beslissingen (zoals herstructureren, herzien van huurprijzen enzomeer) verbonden zijn.

De Sportraad is verantwoordelijk voor het opstellen van het sportprogramma en is bevoegd voor de coördinatie van verschillende grootse activiteiten georganiseerd door studentenkringen (Spel zonder Grenzen, de 12-uren loop e.d.). Ook dichtbij elke student staan de studentenkringen zoals BSG, VO en De Moelial (Beste Stijn, De Moelial beschouwen wij nog steeds als een dienst van de VUB. geen studentenkring, wij zijn -net zoals Studiekring Vrij onderzoek- volledig onafhankelijk van het BSG!, nvdv). Het Brussels StudentenGenootschap baseert haar beleid op vier pijlers. Een studentenvertegenwoordiging naar de academische en (inter)nationale overheid toe (1), coördinatie en werking van de verschillende kringen (2), uitbating van de BSG-zaal (3) en de organisatie van eigen activiteiten (4). De Moelial staat in voor studentenpublicaties. Zij krijgt hiervoor een jaarlijks budget van 300 000 BF. (waar we het nog steeds niet mee halen !!!, nvdv) Studiekring Vrij Onderzoek ten slotte heeft tot doel het principe van Vrij Onderzoek toe te passen, te verdedigen en zonodig te actualiseren en dit zowel binnen als buiten de VUB.

Uiteraard kunnen de SoR-leden ook zelf initiatieven nemen.

Tot slot moet ook nog vermeld worden dat de SoR actief is naar buiten toe. Dit kan gaan van het formuleren van maatschappelijke standpunten (bvb. een antwoord op de escalatie van het extreem rechtse gedachtegoed) tot academische standpunten (betoog tegen numerus clausus). Nog een voorbeeld van de actieve rol naar buiten zijn de onderhandelingen met het SONET, een overkoepelend sociaal netwerk voor de verschillende hogescholen en universiteiten in het Brussels.

Gloobaal kan gesteld worden dat de SoR bevoegd is voor zowat alle niet-academische studentenaangelegenheden. Als je nog meer informatie wil kan je steeds terecht bij de verschillende leden van de SoR of op het SoR-lokaal in gebouw Y.

Stijn Broucke
Voorzitter SoR

VERVOLG VAN P. 4

Gautier) van de zogenaamde Décadence- Symbolisme beweging die later zou uitmonden in 'l'art pour l'art'. Deze beweging steunt op de promotie van de sensitiviteit van het oog, een promotie van het visuele en het visionaire, van aandacht voor de wereld zoals ze zichtbaar is (de Natuur) en cultivering van het imaginair. Uiteindelijk zou dit alles uitmonden in voyeurisme. Concreet komt dit in zijn gedichten tot uiting in de thema's: mannen lijdend onder spleen en ennui, op zoek naar de ideale liefde die belichaamd is in de vrouw. In 'Les paradis artificiels' is er dan ook nog de zucht naar het artificiële, de zoektocht naar een imaginair wereld waar men de dagelijkse last van het IK kan afwerpen, een zoektocht vooral in de roes veroorzaakt door wijn, hasj en opium. Wat dit analyseren van het Ik zo bijzonder maakt, is dat het plaatsvoert vele decennia voor Freud. Het gedicht 'Hymne à la beauté' maakt deel uit van 'Spleen et Idéal', waar Baudelaire een poging doet om de essentie van schoonheid en de conceptie ervan door de dichter en de poëzie te definiëren. Het opent met een romantische gemeenplaats (de moreel ambigue natuur van de schoonheid) hier verwoordt als een vraag, uitgelokt door de schijnbare coëxistentie van God en Satan in dezelfde kracht.

*Viens- tu du ciel profond ou sors tu de l'abîme,
Ô beauté? ton regard, infernal et divin,*

Deze twee eerste regels omvatten dus al meteen het ambigue en contradictoische karakter van schoonheid m.a.w. allesomvattende 'beauté' is demonisch van aard. Ook het mysterieuze van de schoonheid wordt hier benadrukt; schoonheid komt altijd uit een diepte.

*Sors- tu du gouffre noir ou descends- tu des astres?
Le destin charmé suit des jupons comme un chien;
Tu sèmes au hasard la joie et les désastres,
Et tu gouvernes tout et ne réponds de rien.*

Baudelaire heeft eigenlijk een sado-masochistische relatie met schoonheid, de schoonheid zoals hij die ervaart maakt van de dichter zijn slaaf en leidt hem uiteindelijk naar de verdoemenis. Schoonheid is voor hem een 'fleur du mal':

*L'amoureux pantelant incliné sur sa belle
A l'air d'un moribond caressant son tombeau*

Dit gedicht vertelt veel over de auteur en zijn oeuvre; het onthult een originele esthetiek, gebaseerd op moderne criteria en het bizarre en het monstrueuse. Het schone wordt hier definitief gescheiden van het goede.

BAUDELAIRE EN POE.

Het is ondertussen wel al een kliché geworden om beide schrijvers samen te brengen; maar het is nu eenmaal niet mogelijk de gelijkenissen tussen het werk van Baudelaire en dat van Poe te negeren. In 1858 schrijft Baudelaire naar zijn vriend A. Fraisse: "Je puis vous marquer quelque chose plus singulier et de presque incroyable. En 1846 ou 1847 j'eus connaissance de quelque fragments d'Edgar Allan Poe. J'éprouvai une commotion singulière...". Sommige critici gaan zelfs beweren dat het oeuvre van Baudelaire plagiaat is van Poe. Dit is echter een grove overdrijving; voordat Baudelaire van het bestaan van Poe afwist had hij al enkele gedichten geschreven waar zijn stijl al heel duidelijk aanwezig was, bovendien heeft hij Poe altijd openlijk bewonderd. Vast staat wel dat het werk van Poe en zijn opvattingen over kunst een grote invloed hebben gehad op Baudelaire. De kunsttheorieën van beide auteurs hadden een gemeenschappelijke basis: wantrouwen ten opzichte van het emotioneel Dionysisch concept

van poëtische creativiteit en als alternatief daarvoor de promotie van methodisch vakwerk. Baudelaire schreef hierover: "L'orgie n'est plus la soeur de l'inspiration: nous avons cassé cet parenté auditeure... L'inspiration est décidément la soeur du travail journalier...". Originaliteit is voor hen dus geen kwestie van geluk of een geschenk van God, maar een vaardigheid die kan aangeleerd worden; en leren vereist hard werk. Er is echter wel een verschil tussen beide auteurs. Poe blijft op het niveau van zuivere mathematische redenering, wat duidelijk merkbaar is in zijn essay over het scheppingsproces van 'The Raven'. Baudelaire gaat verder en stelt dat er een link is tussen linguïstische (mathematische) vaardigheden en de apprehensie van een metafysische waarheid: "il y a dans le mot, dans le verbe, quelque chose de sacré qui nous défend d'en faire un jeu de hasard".

Bij beide kunstenaars is er echter een diepe kloof tussen deze theorieën en de praktijk. Het reeds genoemde essay van Poe over het ontstaan van 'The Raven' is zonder enige twijfel fictief en bevindt zich op het niveau van provocatie en wishful thinking. Ook Baudelaire die 'travail' had uitgepropt tot voornaamste principe van creativiteit had niet de volharding (of het verlangen) om zijn

programma uit te voeren. Deze discrepantie tussen theorie en de praktijk moet echter niet noodzakelijk als negatief worden beschouwd; het versterkt ergens wel het mythische, uitgestraald door beide kunstenaars. Ook wat de inhoud van hun werken betreft zijn de gelijkenissen tussen beide auteurs zeer sterk. Hun oeuvres zijn doordrongen van het metafysisch aspect van het kwaad, vaak aangeduid als het 'satanisme Baudelaire' of 'de perverse geest van Poe'.

*On dit qu'il faut couler les exécrationes choses
Dans les puits de l'oublie et au sépulchre enclosés,
Et que par les écrits le mal resuscité
Infectera les moeurs de la postérité;
Mais le vice n'a point pour mère la science,
Et la vertu n'est pas fille de l'ignorance.*
(Théodore Agrippa D'Aubigne: Les Tragiques, livre II, als proloog bij 'Les Fleurs Du Mal'.)

OPINIE

DE MOEIAL EN HAAR (ON)AFHANKELIJKHEID

In een tijd waar ...

In de hoedanigheid van gewezen enthousiast medewerker van het blad "De Moeial" wens ik in de volgende geschreven lijnen een geargumenteerde beeld te scheppen hoe er volgens mij een studentenblad vorm moet krijgen. Het is m.i. van cruciaal belang dat de redactie autonoom moet werken, zelfs ondanks het feit dat deze het beheer over de gemeenschappelijke gelden, waarvan de besteding uiteraard alleen voor de uiterlijke vorm mag gebruikt worden (voornamelijk papierwaren, pc-benodigdheden, telefoon, drukkerij), en dit heeft tevens tot vanzelfsprekend gevolg dat auteurs voor hun bezwene diensten op gener wijze mogen vergoed worden. Ter controle wordt een jaarlijks gedetailleerd verslag van de uitgaven aan de Sociale Raad voorgelegd.

Het zeyelen in de redactie van "De Moeial" gebeurt op loutere vrijwillige basis. Gezien de inhoud de studenten aanbelangt wordt de voorkeur gegeven de redactie met deze te bemannen. Dit laatste heeft tot gevolg, ondanks een onafhoudend streven naar kwaliteit, dat dit blad tot stand komt door de medewerking van welwillende amateurs, die hiervoor een belangrijk deel van hun vrije tijd opofferen welk soms de gebruikelijke onvolmaaktheden tot gevolg heeft. Deze onvolmaaktheden zijn zowel de kracht als de zwakte van et blad. Het is door het maken van de fouten dat de betreffende kan leren zijn werk te verbeteren, dit meestal op zijn eigen initiatief, soms via de aansporing van redactieleiden, soms via de indrukken van zijn collega's studenten waarvoor hij of zij schrijft. De leden van de een redactie moeten als hoofddoel hebben informatie te verschaffen, en dit op objectieve wijze. Dit impliceert dat de

hoedanigheid van bestuurslid in de Moeial moeilijk kan gekombineerd worden met een bestuursfunctie in een andere vereniging, als men als doelstelling heeft kritische joernalistiek te beoefenen en men belangenvermenging wenst te vermijden. Artikels schrijven over verenigingen waarin men zelf belangen heeft kan men bezwaarlijk kritisch noemen. Het pluralisme van het blad kan alleen maar bestaan door het pluralisme van de redactie, waar er onophoudelijk een discussie moet bestaan om te zoeken naar een consensus hoe het blad er moet uitzien.

Dit pluralisme moet ook gevrijwaard worden door invloeden van buitenaf, hetzij op economisch, hetzij op politiek, en hetzij zelfs op filosofisch vlak. Dit zijn uiteraard de principes van het Vrij Onderzoek en tevens ook de algemeen geldende regels van de democratische pers. De kwaliteitscriteria moeten enkel vanuit de redactie komen, die uiteraard haar eigen werk konstant aan autokritiek onderwerpt en zich houdt aan de geldende regels die er bestaan op het vlak van de pers, in het bijzonder het hanteren van het principe van dubbele controle van de geraadpleegde bronnen.

Kritiek van buitenstaanders, een onontbeerlijk gegeven van een democratische pers, op de inhoud van het blad kan altijd geformuleerd worden door het schrijven van een lezersbrief, hetzij door een vrije tribune. Tevens is het ook zo dat "de Moeial" kontinu op zoek is naar bereidwillige medewerkers, op voorwaarde natuurlijk dat het om een konstruktieve bijdrage aan het blad gaat en de drijfveren van de medewerker dezelfde zijn als in voorgaande alinea's beschreven staat. Voor de rest kan hun medewerking echt niet

afhangen van bezwaren als een al dan niet lidmaatschap van een vereniging, aard van studie, of filosofische levenshouding.

Als men bovenstaande alinea's als waardevol beschouwt dan kan op onmogelijke wijze besloten worden om de inhoud van eender welk blad te laten beheren door een buitenstaand controle orgaan, dat inspraak zou moeten hebben over de inhoud van het blad. Dit zou enkel de inhoud ervan danig uithollen en het enthousiasme van de medewerkers (die zoals al gezegd volledig onvergoed werken) danig kelderen.

Hoe pluralistisch de doelstellingen van dit orgaan ook mogen zijn, is deze vorm van controle censuur. Welk enkel tot gevolg kan hebben dat her bestaan van een leesbaar, kritisch, informatief blad onmogelijk is, welke zeker geen goed kan doen aan de uitstraling van een universiteit en haar sociale sector. Is De Moeial een kring? De Moeial is gegroeid uit een initiatief van enkele studenten die een gat wilden opvullen dat ontstaan was na het verdwijnen van publicaties van het BSGen VO, beide bladen hadden hun eigen publiek en specificiteits die behandeld werden.

De problemen waarmee die bladen te kampen hadden was dat er een constant gebrek was aan medewerkers om op continue basis een blad met regelmaat te doen verschijnen. De oorzaak was te zoeken in het feit dat het uitgeven van een blad niet de hoofdactiviteit van deze verenigingen is.

De Moeial ging echter niet als vervanging dienen van deze voorgaande bladen. De enige beperking die de eerste redactieleiden zichzelf oplegden was dat redacteurs het principe van vrij onderzoek respecteerden en zich

gingen toeleggen op een bredere informatie die alle studentenaanbelangt. Hierbij moet men vrij kunnen werken, niet als kring onder BSG statuut, niet als aanhangsel van VO, niet als uithangbord van dienst cultuur, of als verspreidingsdienst van kommunikees van de sociale raad.

Enkel hieruit kan het principe van vrij onderzoek van "pers als vierde macht" ontstaan of zoals ooit prozaisch geciteerd in VUB Magazine: "een vinger aan de pols van wat er leeft in en rond de VUB". Men is zich er hedendage nog bewust vandat dit een niet te onderschatten opdracht is, maar het is alleen op deze wijze dat er een serieuze pers kan groeien, die een creativiteit kan uitstralen die haar lezers boeit en voor hen enig nut kan hebben. Robert Peeters
ex-Moeial medewerker

* Een bankdirecteur een "sociaal" pact kan voorstellen ten behoeve van zijn vriendjes.

* Er nog koningen en pausen mogen rondlopen en zich mogen aanstellen (de eersten slaan er zelfs nog in dit te doen na hun dood, bij de laatsten lijkt dit wel hun hoofd functie te zijn).

* Een russische president de vole steun krijgt van Claes en Clinton ("socialisten" en "democraten") om zich te ontpoppen tot dictator.

* De grootste - Zuid-Afrikaanse - fascist aller tijden vrolijk de Nobelprijs krijgt aangeboden.

* De grootste terroristenorganisatie ter wereld, de CIA, nog spreekrecht heeft.

* Censuur het enige aspect van methodologie lijkt waar de belgische pers zich nog aan houdt.

* De grootste moordenaar ter wereld, een zekere Johan-Paul uit Rome, nog steeds niet veroordeeld is.

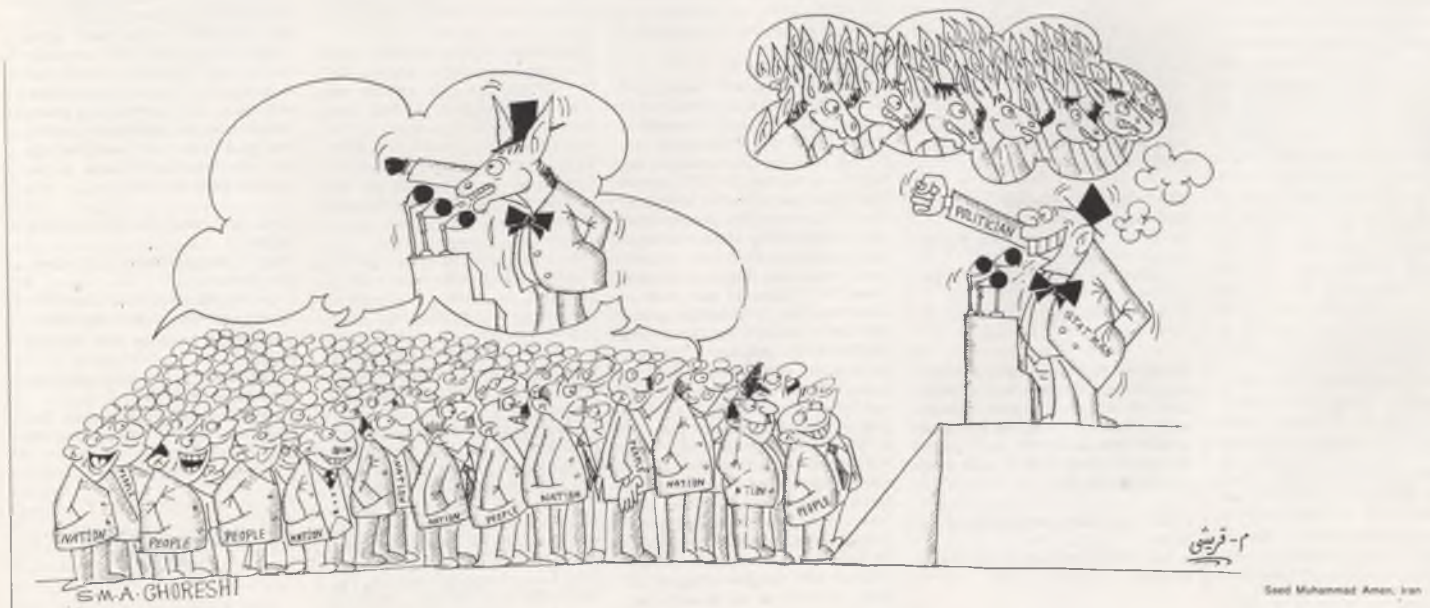
* VTM ("vrije...") reeds 90% van het bewustzijn van een groot deel van de bevolking heeft ingepalmd.

In zo'n tijd: Moeten we ook nog met lede ogen toezien hoe een aanzienlijk deel van de studenten politieke wetenschappen zich met volle overgave bekeert tot een partij die zijn dogma verkoopt als waspoeder, in blauwe verpakking en volledig gerecycleerd uit hun vorig produkt: PVV. Student waarom studeert gij nog? (S?)
Pete.

iedere donderdag :

REDACTIE-
VERGADERINGom 19 00 uur
Gebouw Y'

Moeial lokaal

BINNENKORT WEER VERKIEZINGEN OP DE VRIJE
UNIVERSITEIT BRUSSEL !!!

GENEN BESTAAN NIET.

(en u?)

In de Morgen van 23 oktober jl. werd melding gemaakt van een 'defekt' gen waarvan zou zijn aangevoeld dat het een rol speelt in agressief gedrag. Het gen zorgt voor de productie van het enzym monoamine-oxidase-type A (MAOA). Door een tekort van dit enzym zou de afbraak van neurotransmitters belemmerd worden wat dan weer aanleiding zou geven tot agressieve neigingen. De eerste vraag die gesteld zou moeten worden luidt: wat is de betekenis van dergelijk onderzoeksresultaat? Het lijkt mij volstrekt vanzelfsprekend dat er een relatie bestaat tussen agressief gedrag en de genetica van een organisme dat dat gedrag vertoont. Juist zoals er een verband is tussen gedrag en het gat in de ozonlaag, de economisering van de samenleving, werkloosheid, het hebben van een zuster enz... Er is geen wetenschappelijk onderzoek nodig om dat in te zien. Waarom wil men dat dan wetenschappelijk aantonen? Mijns inziens schuilt hierin een impliciete visie op de mens die agressie als abnormaal gedrag bestempelt. Door 'agressie' met een ziek 'gen' te associëren wordt die these dan bevestigd. Mijn kritiek hierop betreft in eerste instantie niet het in twijfel trekken van een mogelijk verband tussen agressie en een 'ziek' gen, zoals gezegd is er een vanzelfsprekend verband tussen gedrag en het genetisch apparaat, doch wel de onvoorzichtigheid waarmee dergelijke mogelijke verbanden bekend worden gemaakt. Het gaat hier noodzakelijkerwijs om uitzonderingsgevallen waarbij het gros van de agressie in de samenleving onverklaard blijft. Deze wetenschappelijk 'vondst' is er vooral op gericht om het agressief gedrag van de psychiaters (ook opsluiting is een daad van agressie) die zogezegd weten wat 'normaal' gedrag is te rechtvaardigen. Ondanks de waarschuwing voor verre-gaande conclusies is het duidelijk dat die sowieso door Jan in de straat die vluchtig zijn gazet leest getrokken zullen worden. Ze luidt: agressie is genetisch bepaald, dus sommige mensen vertonen noodgedwongen agressief gedrag en anderen niet. Bijgevolg is de waarschuwing slechts een mislukte poging om hun verantwoordelijkheid in deze na te komen. Uiteraard is ook de gretigheid die de media aan de dag leggen om op dergelijke uitspraken van het wetenschappelijk gezag te springen minstens even nefast. Ondanks alle voorzichtigheid die zogezegd aan de dag wordt geleegd is het onontkoombaar dat wetenschappelijke onderzoeksresultaten misbruikt worden of men dat nu wil of niet. De mediabekendheid die goed is voor het betrokken laboratorium weegt daartegen niet op. Nog schrijnender is echter dat de veralgemeende boodschap, 'agressie' is 'genetisch bepaald', eigenlijk inhoudsloos is. Beide begrippen zijn categorieën en dus veel te vaag om als wetenschappelijke waarheid te fungeren. Het is van wezenlijk belang dat men eigenlijk niet weet hoe het genetisch apparaat in zijn globaliteit werkt. Het gezag van de wetenschap doet vermoeden dat men dat wel weet, doch dat is niet zo. Nergens is de de feitenomzet zo groot als in het moleculair biologisch onderzoek. Iets wat vandaag zuss is kan morgen zo zijn. Hier wordt gesteld dat er een gen bestaat dat in staat voor de productie van het enzym MAOA. Wat betekent dit? Het begrip gen is een term die hooguit op een categorie kan slaan. In een handboek over moleculaire genetica vond ik een opsomming van een twintigtal definitieven van dit 'wetenschappelijk begrip'.

Dit om duidelijk te maken dat er op zijn minst enige onenigheid bestaat over wat nu eigenlijk een gen is. In het prille begin van de moleculaire genetica achtte men het genetisch apparaat tamelijk eenvoudig: een gen was een stuk DNA dat de informatie bevatte om een enzym aan te maken (de één gen één enzyme hypothese). Dit gebeurde door de overschrijving van dat DNA in RNA (transcriptie) dat op zijn beurt werd vertaald in een enzym, opgebouwd uit aminozuren. Ondertussen is er echter enorm veel feitenmateriaal verzameld (genetisch onderzoek is populair want het is relatief eenvoudig om nieuwe feiten te vinden) dat deze hypothese op alle vlakken onderuit haalt. De basis van transcriptie en translatie blijft dezelfde, doch onder-tussen gebeurt er vanalles anders. Dat maakt dat de tegenwoordige genetische wereld er iets wonderbaarlijker uit ziet: een stuk DNA kan instaan voor meerdere enzymen, enzymen kunnen RNA bevatten, verschillende stukken DNA kunnen aanleiding geven tot één enzym, het RNA kan enzymatische eigenschappen bezitten, het DNA en RNA kan in het proces worden geknipt en geplakt enz... Al deze verschillende verschijnselen hebben reeds aanleiding gegeven tot het tot stand komen van een terminologie waar Alice wonderbaarlijk van zou doorflippen. Alleszins is het begrip gen al lang niet meer eenvoudig duidbaar, laat staan dat 'genen' een eenduidige invloed zouden uitoefenen op de fysiologie van een cel of lichaam. Bijgevolg stel ik mij de vraag of men wel weet waarover men spreekt? Welke effecten heeft een defect 'gen' op het metabolisme, en omgekeerd; welk effect heeft het metabolisme op de genen, wat betekent het dat een 'gen' defect is, op welke grond oordeelt men dat een gen 'defekt' is en welke oorzaken kan men daarvoor aangeven? Dit alles wordt eenvoudigweg genegeerd in het verloop. Het enige dat men doet is een vaag feit rapporteren, namelijk een verband tussen een fout in een stuk DNA en de verhoogde concentratie aan neurotransmitters. Het gegeven dat men daarbij in categorieën spreekt impliceert veralgemeningen en die hebben hun beperktheden. De enige wijze waarop men daaraan tegemoet komt is door het voorzichtig taalgebruik dat men hanteert. In dit geval zou de vastgestelde verhoogde concentratie aan neurotransmitters mogelijkwijs een invloed kunnen uitoefenen op het agressief gedrag van de betrokkenen. Vertaald in termen van de wereld van de genetica betekent dit: Wij hebben vastgesteld dat er een verband bestaat tussen een defect gen (MAOA) en de verhoogde neurotransmitterconcentratie, maar dat is alles wat wij weten. We weten zelfs niet wat dat verband precies betekent. Hoogstwaarschijnlijk heeft het eveneens vele andere gevolgen, gegeven de onbegrepen complexiteit van het genetisch apparaat, doch daar kunnen wij geen uitspraken over doen want daarvoor schieten onze onderzoeksmethoden tekort en bovendien hebben wij geen eenduidig coherent model van die complexe genetische wereld. Wij snappen daar eigenlijk niets van. Liever houden wij ons bezig met het verzamelen van feiten en doen dus hetzelfde als de vliegtuigspotters en daarbij is onderzoek naar of begrip van de context totaal overbodig. Ook met betrekking tot de psychologische kant van de zaak geldt dezelfde kritiek. Wat is 'agressief gedrag'? Het droppen van bommen van 7.000 m hoogte is ook agressief gedrag. Bestaan daar genen voor? Het is

duidelijk dat de categorie 'agressie' onnoemelijk veel soorten van gedrag omvat en dus duidelijk niet enkel fysiek geweld uitgaande van één of meer individuen, hetgeen hier waar-schijnlijk bedoeld wordt. (ik weet eigenlijk niet wat er bedoeld wordt want men spreekt in categorieën) doch zeker gesuggereerd wordt in het artikel (getuige de foto) en waarschijnlijk door de vorsers ook verondersteld wordt. Betreffende de psychologische kant van de zaak heerst er een al dan niet bedoelde misvatting met betrekking tot wat normaal is. Agressief gedrag, zo veronderstelt men is abnormaal. In een Nederlands tv-programma van 23 oktober werd naar aanleiding van deze 'vondst' een wetenschappelijk onderzoek opgevoerd naar 'agressief gedrag' bij muizen. Daarbij had men 'extrem agressieve' grijze muizen gekweekt, gebruik makende van de klassieke mendeliaanse selectietechnieken (muizen selektieren op basis van het kenmerk 'agressie' en daarmee verder kweken). Geconfronteerd met 'niet agressieve' albino muizen gingen de agressieve muizen deze laatste direct aanvallen. Het feit dat men het niet agressief gedrag van de albino muizen impliciet als 'normaal' beschouwt en anderzijds de 'agressie' van de grijze muizen als abnormaal, is typerend voor dit soort van onderzoek dat de context van gevangenschap totaal buiten beschouwing laat. Als u gevangen bent, legt u u dan neer bij die situatie? Vanuit het oogpunt van de natuurlijk omstandigheid is agressief gedrag in deze artificiële situatie niet abnormaal (echte psychologen zouden dat moeten weten) doch gewoon een uiting van onvrede met de opgelegde onvrijheid waarmee men geconfronteerd wordt. Het lijkt mij intergeldig eerder zo te zijn dat het niet agressief gedrag van de albino muis die zich volledig heeft aangepast aan deze toestand inherent abnormaal is. De witte beestjes worden al generaties lang gekweekt om in gevangenschap te leven en hebben zich daar ongetwijfeld bij neergelegd. Ervan uitgaat dat zij zich normaal gedragen impliceert dat men gevangenschap van het laboratorium als normaler beschouwt dan de vrijheid. Dat er grijze muizen zijn die dit agressief gedrag niet vertonen vloeit eenvoudigweg voort uit het feit dat er natuurlijkerwijs verschillende soorten reacties bestaan in éénzelfde situatie (men noemt dat diversiteit). De wetenschapper die in dit verband aan het woord werd gelaten ging ervan uit dat er overeenkomsten zijn tussen het gedrag van de muizen en dat van mensen. Hij moet dan wel de analogie consequent doortrekken naar de context, iets wat in de reportage niet duidelijk was, in dit geval gevangenschap. Zo kan men werkloosheid bijvoorbeeld beschouwen als een vorm van gevangenschap. In deze samenleving heb je geld nodig om dingen te kunnen doen. Door een gebrek aan geld voorvloeiende uit werkloosheid wordt je dus beperkt in je ontplooiingsmogelijkheden. Het is eigenlijk een beperking van je recht op leven. Sommige langdurig werklozen leggen zich bij deze situatie neer en leven een vredig bestaan zoals de niet agressieve muizen, volgens het model zijn dat de goede want normalen, onafgezien het feit dat ze in hun braafheid mentaal en sociaal afsterven. Daartegenover staat een groeiende groep van 'agressievelingen' die niet in hun lot van onmacht berusten (de agressieve grijze muizen). En tenslotte zijn er de burgers die braaf hun ding doen en voor de rest zwijgend toekijken (de albinomuzen). Dit is

natuurlijk een schromelijke vereenvoudiging maar ze is zeker niet slechter dan het wetenschappelijk model dat gebaseerd is op vaagheden en simpele niet context gebonden 'feiten'. De ervaring leert, in tegenstelling tot wetenschappelijk onderzoek, dat het in het geval van agressie steeds gaat om mensen die in hun natuurlijke ontwikkeling, in hun mens zijn, belemmerd worden door een situatie die veelal opgelegd wordt. Deze wetenschappers zouden dat moeten beseffen, maar ja zij zitten ook maar opgesloten in hun laboratorium. Dat is niet gezond voor onder andere hun verantwoordelijkheidsgevoel, het is gewoon onzin om zoveel heisa te maken omtrent deze wetenschappelijke 'vondst', want eigenlijk zegt die niets meer dan iets wat we eigenlijk al wisten. De hele show die errond verkocht wordt bestendigt enkel maar de naieve en gevaarlijke gedachte dat agressief gedrag slecht of ziekelijk is en niet agressief gedrag goed. Wat doe je immers met het agressief onderdrukken van agressief gedrag? Ook politie en rijkswacht vertonen agressie. Als het zo voort gaat gaan binnenkort misdadigers gewoon 'en masse' gecollokeerd worden in plaats van veroordeeld tot gevangenisstraffen, want ze kunnen er immers niets aan doen, het is genetisch bepaald en we moeten die mensen toch helpen nietwaar. Een gen voor goed gedrag en zeden zal men daarentegen nooit vinden want men zal er niet naar zoeken. Wel bestaat de mogelijkheid dat je binnenkort een bewijs van goed gedrag en zeden niet meer krijgt omdat je genen 'defekt' zijn. Maar ja, wetenschap is 'neutraal', wat de rest van de samenleving ermee doet kan het geweten van de wetenschapper niet raken. De misbruiken vinden immers plaats buiten het laboratorium.

Jack Van Handenhove
burolid studiering Vrij Onderzoek.

Vervolg van pag 1

In een tweede fase, en dan komen we bij vandaag, heeft men alle nog leegstaande lokalen, t.z.: bureautjes, berguimtes, kleinere lesruimten enz... ingericht tot aparte 1 of 2 persoonskamers, een grote verbetering dachten wij hier zo bij de Mozial. Wel ligt de huurprijs voor die kamers hoger, men betaalt 3 000 franken per bed. Maar men kent wel meer privacy en comfort. Kortom naar wij menen behoort te hebben van dhr. Emmerechts op de vorige SoR kunnen we stellen dat de ABOS-studenten die terecht komen in het Schippershuis er nu een stuk menselijker leven dan pakweg twee, drie jaar geleden. We hadden het nu toe vooral over de ABOS-studenten maar er zijn ook nog de VUBAROS-studenten (VUB Adviesraad Ontwikkelingsamenwerking) die vooral op de 'Waverse' en de Triomfflaan worden geplaatst. Ook daar heeft de VUB een aantal jaren terug huizen opgekocht en in zeven haasten ingericht tot studentenkoten. ABOS en VUBAROS-studenten zullen wellicht in de nabije toekomst op de benedenverdieping van de Nieuwelaan terecht komen. Die toekomst situeren we ergens in 1995-1996, de periode waarrond het nieuwe studentenhuis in de Schooflaan, het nu nog maagdelijk groene grasveld naast de Colruyt, zou moeten rechtstaan. Kostprijs: een kleine 250 miljoen. Het gaat om

RECHTZETTING

Hoewel het artikel van FVD in de vorige Moeial over de studentenafvaardiging van de Werkgroep Onderwijs van de Vlaamse Interuniversitaire Raad in grote lijnen korrekt is, zijn er enkele kleinere fouten ingeslopen.

De VLIR-afvaardiging werd afgedwongen door het interuniversitair overleg, waarop de studenten van de VUB vertegenwoordigd werden door het Brussels Studentengenootschap "Geen Taal, Geen Vrijheid" (BSG). De toenmalig voorzitter van de VLIR, prof. L. Demeyer (Universiteit Gent, toen nog van het Rijk) bepaalde dat de studenten in "het hoogste beheerorgaan van de universiteit waarin studenten vertegenwoordigd waren" deze afvaardiging moesten verzorgen. Voor de VUB zijn dit de studenten in de Raad van Beheer, maar de voorzitter van de Sociale Raad, Jean-Marie de Meester (alias Jama), trok deze bevoegdheid op basis van het Organiek Statuut van de VUB naar zich toe. In de Sociale Raad werd besloten om niet de kandidaten van het BSG af te vaardigen, maar een andere student. Toen deze student vernam dat hij eigenlijk misbruikt werd door Jean-Marie de Meester (zoals hijzelf stelde in zijn ontslagbrief) nam hij onmiddellijk ontslag uit de werkgroep. De Sociale Raad heeft toen besloten om de reservekandidaat van het BSG, ikzelf dus, af te vaardigen.

Het is inderdaad mijn mening dat de VLIR de studentenafvaardigden enkel misbruikt om een katastrofaal beleid te voeren. Ik heb dan ook alle studenten uit alle werkgroepen van de VLIR opgeroepen om ontslag te nemen.

Koen Lefever,
Oud-ondervoorzitter BSG.

een hoogbouw van vijf verdiepingen die zo'n 250 kamers telt. Op de benedenverdieping van deze nieuwbouw zouden vooral Vesalius studentenkamers vinden, op hetzelfde gelijkvloers is er ook een commerciële ruimte voorzien. Waarmee die ruimte ingekleed moet worden, weet men bij Huisvesting nog niet zo goed, men denke wel in de richting van een copycenter en dagbladhandelje. Diegenen onder jullie die nu denken aan de gehuchten der Nieuwelaan zitten dus fout, het zou hier om "aangename opvatting van een studentenhuis" gaan, aldus het diensthoofd van Huisvesting. De voorlopige plannen en technische gegevens plus meer uitleg van 'de Schooflaan' en ook van het project 'Arsenaal' later dit jaar in uw blad.

De Parochieblad

Deze rubriek is er om alle gefrustreerde geesten de kans te geven hun gal uit te spuien. Nozems atter tijden, verenig u!
Post jullie briefje in de Moelial-brievbus in de cafetaria (tussen kiosk en kassa).

SAMUEL BECKETT LEEST VOOR UIT DE BIJBEL

Waarde Parochianen.
Ab Absurdo dacht zo bij zichzelf: "Laat ik eens een preek sturen naar het Parochieblad om eens te zien of er nog wel gelovigen aanwezig zijn." En ziehier; U bent ondertussen al bezig met het lezen van zijn onfeilbare, onovertreffelijke onzin! En misschien bij deze ook ondertussen gestopt, maar dat mag de pret niet drukken. Integendeel! Tot zover deze inleiding op mijn evangelie; wat nu dus volgt: In deze tijd is er een jongen (David genaamd, n.v.d.r. de Bijbel) die, hoewel deze bijbelse afkomst, totaal verketterd is. Let wel, 'verketterd' heeft voor deze jongen geen enkele negatieve connotatie. Logisch, overigens, want zij die dit niet negatief opvatten, vinden het leven op dit transcendental puur waste of time; in zoverre het hun zieleheil moet opleveren, puur janken tegen de sterren op dus...
Enfin, da 'joenk' heeft dus wel door dat het geluk 'aards' is en dat je dat menselijk lot dient te aanvaarden. Kwestie van overleven, tout court. De rest van het uitschot dat te zwak is voor die aardse realiteit, is gedomd tot eeuwig verzwelgd te worden; zij het door de hel (lees: op hol geslagen sauna die niet enkel toegankelijk is voor Joden). Welnu, teerbemide parochianen, in casu lezers van ons diep vroom parochieblad, met dit in het achterhoofd moeten jullie dus steeds meer en meer instemmig gaan knikken bij het opnemen van Ab Absurdo's aardse en profane, maar daarom juist briljante woorden; van uitermate platte gelatenheid (de fase van de gelijkshakelenden onder jullie, en wee U, hoede U ervoor, die zijn er tussen ons) tot

pure, aardse gedrevenheid die onze allerbemide broeder en parochiaan Ab Absurdo bezielt. Zijn geest valt samen met zijn lichaam, zijn lichaam is een en al geest. Hij denkt met zijn lichaam, zijn geest is zijn lichaam. Deze grote ziener, die Ab Absurdo wel is voor ons aardse mensen, kan maar niet begrijpen dat deze mensen eigenlijk een grote meute zijn, die klotsend als een pasgeboren kalf, gulzig tutteren aan hun koe; gesyboliseerd door de basiliek van Koekelberg! Zien zij dan niet dat zij door dit wit gif verworden tot een grote pot krabben, die, als er maar eentje het waagt op te staan en zijn eigen weg wenst te gaan, meedogenloos teruggetrokken wordt met hun scharen en bloedend wordt neergesmaakt tot bij 'zijn gelijken', de wil om zoiets te ondernemen, voorgoed in de kiem gesmoord! Gisteren nog, tijdens Davids omzwingingen, vertoefde hij, alsof aangetrokken door het vroom onrecht dat er geschiedde, in de wandelgangen van K.U.B.. Inderdaad beste parochianen, op twee passen van het hemels kwaad; de basiliek van Koekelberg! Een blijvend gevoel van onbehagen drukte op de soepele en flexibele schouders van uw dienaar. Maar tegelijk afgestoten en eveneens bijna blind aangetrokken tot onbehagen waar hij steeds zijn scheppende kracht wil uiten, alsof het hem van buiten af aanmoedigend is ingesproken: "vernietig deze tempel, laat hen branden in hun eigen hel, de hemel!" Wel, hoor aan hemelse verraders, in die wandelgangen hing er een kranteberichtje 'ad valvas', alsof ze moest dienen als

een pronkstuk, een jachttrofee van aanbidders van geluk en naastenliefde! Haha, waarlijk, 'gelijken' van Zoon David, hierbij zou de kosmos zich schuimbekkend moeten omdraaien en omdraaien, en tenslotte kreunend en glimlachend deze verschoppelingen moeten wegrakken, waarna alles weer van voorafaan kan herbeginnen. Bouwend op deze puinhoop.
Puin-hoop! Inderdaad, teerbemide toehoorders! Enkel in zo'n overblijfselen van een ruïne is er hoop mogelijk, zegge het verder! Welnu, in deze enquête, die onze zoon David slechts geouwehoer vindt met cijfers -iets waar ze in die godstempel bedrijvig en vaardig in zijn beste toehoorders allemaal (want ik zie dat er ondertussen zich al een hele massa rond uw dienaar heeft geschaard) wel, daarin stond te lezen dat: "40 procent van de Vlaams Blokkiezers vrijzinnigen en dergelijke waren". AAAHH, welk een pijn trof onze zoon; bij het aanschouwen van dit alles, hoe zwaar kan een lot toch wegen, hoe ondoordringbaar onze Vaders wegen toch wel zijn; om zijn zoon dit aan te doen! Maar na zijn wonden gelikt te hebben was uw dienaar klaar voor zijn verrijzenis. Hij nam de pen ter hand en kribbelde er in heldere letters onder: "dat klopt, want de overige 60 procent is GODVERDOMME overtuigd katholiek!" Waarna uw dienaar zich bliksemsnel omdraaide en zich richtte tot zijn toehoorders en sprak: "Ge gelooft hier toch nix van, he, waarde parochianen?"
Ab Absurdo

HOE?

Verloren zoon die geen bloem werd dieper in de zee verborgen sliep de vierde dimensie van zo'n nacht waar brave apen de dag niet zagen sprongen naar de kater met ontbering knielde het kind zonder ogen warempel zontovergoten terug naar pintonen weldra de absurditeit zegevierde op een roze misschien allerlei pausen zonder kousen bovendien vissers op een kei vermindering doorheen de ijle ruimte de projectie drukte een omgetoijnd veld van een eindeloos stilleven in puin ?
rommeldetrommelp

RAD VAN ARMOEDE

Walter: "In het middenveld van het rad is het te ijl, is er een te grote leegte. Er is niet eens een horror vacui." zucht hij, "te weinig tweedracht." Een kameraad: "Geef me dan maar een revolutie, hé, kameraad? Haha... kameraad?" Walter: "euh...da weet ik nog zo nie, euh...kaaa...mee...raaad. Bravo, ik koop een klinker van u! De aal! Zeg maar voor hoeveel! Het geld kan je wel gebruiken, newor? Nix illegaals mee doe, zulle!" Kameraad: "Oeharme, ziedaaaar wat een vacuum, waterdicht hoofd, die heeft er blijkbaar genoeg van." Walter: "Maar allee, zoo wanhopig, mo vent toch, da em ekik nog nooit gezien, zenne!" Kameraad: "Inderdaad, zo'n agressieve stuiptrekkingen, zo'n onverantwoord gedrag, dat kan die nooit zelf echt willen." Walter: "Allee, kammerotje, ga da manneke nu maar eens e pinteke trakteren en laat em ook wat klinkertjes verkopen, gelijk denk, en leert em e lieke, 'gaa dazoo: de muundiaalee, ee pinke haaalee, de muundiaalee..."

Ab Absurdo

De Moelial

Tweewekelijks studenten- tijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met het Brussels Studentengenootschap, Studiekering Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur.

Pleinlaan 2, 1050 Brussel
tel. 02/641.23.38
fax 02/641.23.62

Coördinator
Jurgen Oste

Redactie
Haroun Amira,
Karin V., Michel V.H., Anna,
Steven

Medewerkers
Jack Van Handenhove, Sami
L & M, Aagje,
Stefan, Patrick, Geert A..

Illustraties
Geert Rondou,
Wim Castermans,
archieff

Verantwoordelijke uitgever
Karin Verelst
Pleinlaan 2, 1050 Brussel

De Redactie is niet verantwoordelijk voor artikelen van het BSG en VO.

Tentoonstelling: "EXTREEM RECHTS NU ... DE REKENING VOLGT"

van 1 t.e.m. 11 november 1993
De tentoonstelling biedt U inzicht in het gedachtengoed van extreem-rechts in Vlaanderen. De aandacht gaat vooral naar de historische banden van extreem-rechts, op wat het zegt en denkt over de vrouw, het gezin en de arbeider, naar de ideeën in verband met vakbond, cultuur, pers en onderwijs, naar de visie over defensie en ontwikkelingsamenwerking. Het beruchte 70-puntenprogramma van een Vlaamse partij wordt ook "door-gelicht". Kortom, wie en wat is extreem-rechts?
Een ander aspect van de tentoonstelling is de serie originele werken van GAL. Een briljante tegenpool en een reden te meer om naar Randstad af te zakken. Parallel loopt ook de handtekeningactie "inzicht is sympathie" van de Anne Frank-petitie.
U komt toch ook? WIR HABEN ES NICHT GEWUST, kan nu niet meer gezegd worden! De toegang is gratis, want op kollektieve bewustwording mag geen prijs staan.
Bij de opening van de tentoonstelling op 1 november 1993 (om 19 uur), vertonen wij de film van Kas Van der Taelen "De laatste getuigen". Viona Westra vergast ons op een merkwaardige a capella-prestatie!
inlichtingen en reservaties:

BSG

BSG- ZAAL
ZONDAG 7 NOV: KBS CANTUS
MAANDAG 8 NOV: SOLVAY DOOP TD
DINSDAG 9 NOV: PPK DOOP TD
WOENSDAG 10 NOV: HILOK DOOP TD
DONDERDAG 11 NOV: KEPS DOOP TD
ZONDAG 14 NOV: VRG CANTUS
MAANDAG 15 NOV: WK DOOP TD
DINSDAG 16 NOV: VRG DOOP TD
WOENSDAG 17 NOV: LWK DOOP TD
DONDERDAG 18 NOV: BSK PRE- ST- VE TD
VRIJDAG 19 NOV: BSG ST- VE TD

AGENDA

ANDERE
MAANDAG 8 NOV: SOLVAY DOOP
DINSDAG 9 NOV: PPK DOOP
WOENSDAG 10 NOV: HILOK DOOP
DONDERDAG 11 NOV: KEPS DOOP
WK ATTRIBUTENDAG
ZATERDAG 13 NOV: WK ATTRIBUTENWEEKEND
MAANDAG 15 NOV: WK DOOP
DINSDAG 16 NOV: VRG DOOP
WOENSDAG 17 NOV: LWK DOOP
GK DOOP
DONDERDAG 18 NOV: BM CANTUS in de Relais om 20h.
VRIJDAG 19 NOV: ST- VE

FILMS

MAANDAG 8 NOV: M&E Qd
DINSDAG 9 NOV: LWK Edward II Qc
WOENSDAG 10 NOV: BSK Crying game Qc
MAANDAG 15 NOV: WL Les visiteurs Qd
DINSDAG 16 NOV: KBS Far and away Qc
WOENSDAG 17 NOV: Greenpeace in Qc
DONDERDAG 18 NOV: OP Qc

JETTE

DINSDAG 9 NOV: GK PERMANENTIE GK- KOT (Bibitor)
WOENSDAG 10 NOV: MJ DOOP + TD in HIVB Jette
WOENSDAG 17 NOV: GK DOOP + TD (Vilvoorde)
VRIJDAG 19 NOV: ST- VE + GRATIS VAT IN DE BOERKES (20h)